

**Η Αραβική Δημοκρατία
της Αιγύπτου**

**Η φιλοσοφία του πολέμου, της ειρήνης
και της διακυβέρνησης**

Υπό τον Καθηγητή/

Μουχάμμαντ Μουχτάρ Τζούμα
Υπουργός των Βακουφίων,
Επικεφαλής του Συμβουλίου Ανωτάτων Ισλαμικών Υποθέσεων
Μέλος του Οργανισμού των Ισλαμικών Ερευνών

**Μετάφραση/
Δρ. Σάκερ Μούσσα**

۱۴۲۹ μ.H. / ۲۰۱۷□

Εν Ονόματι του Αλλάχ του Παντελεήμος
και Πολυφιλεύσπλαχνου

επιθυμώ μόνο την μεταρρύθμιση ως το σημείο που μου
είναι δυνατή. Δεν έχω άλλες ικανότητες από εκείνες που
μου επιτρέπει ο Αλλάχ. Πάνω σ' Εκείνον βασιζομαι, και
μόνο σ' Εκείνον θα επιστρέψω
(Χούντ, ٨٨).

{إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا

تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ }

(هود: ۸۸)

Εν ονόματι του Αλλάχ του Πανελεήμονος και του
Πολυφιλεύσπλαχνου

Πρόλογος

Η δόξα ανήκει στον Αλλάχ που καθοδηγεί στο σωστό δρόμο, καθώς τονίζει στο Ιερό του Βιβλίο, «Ω εσείς που πιστεύετε! να ακολουθήσετε όλοι τον δρόμο της ειρήνης, και να μην ακολουθήσετε τα βήματα του Σατανά, διότι είναι θανάσιμος εχθρός σας»¹. Την ειρήνη και την ευλογία να έχει ο τελευταίος του Προφήτης, ο Κύριος μας ο Μουχάμμαντ ο υιός του Αμπνουλλάχ, τον οποίο έστειλε ο Ύψιστος Θεός ως έλεος για όλα τα δημιουργήματα. Ο Αλλάχ υπογραμμίζει στο Ιερό του Βιβλίο, «Δεν σε Στείλαμε παρά μόνο ως έλεος για όλα τα δημιουργήματα»². Την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχουν η οικογένειά του και οι σύντροφοί του.

Το ζήτημα του πολέμου και της ειρήνης και των κανόνων τους, και το ζήτημα της εξουσίας, του συστήματός της και των μέσων της, απασχολούν πολλούς ανθρώπους. Μπορεί κανείς να πει μάλιστα, ότι απασχολούν όλους τους ανθρώπους, γιατί αυτά τα θέματα έχουν μεγάλη σημασία στη ζωή των ανθρώπων και των κοινωνιών. Το ζήτημα της διακυβέρνησης θεωρείται ένα από τα πιο σημαντικά θέματα, διότι δεν μπορεί να υπάρχει κράτος χωρίς λαό, κυβέρνηση και κυβερνητικό σύστημα. Δεν μπορεί να

¹ Αλ-Μπάκαρα, 2·1.

² Αλ-Αμπγιά, 1·2.

υπάρχει μια χώρα και να έχει σταθερότητα χωρίς σύστημα, κυρίως στην εποχή που ζούμε, την εποχή των συμμαχιών, της οικονομίας και του κεφαλαίου. Ο ποιητής αναφέρει,

Δεν ευημερούν οι άνθρωποι χωρίς ηγεσία
Και δεν υφίσταται ηγεσία όταν την έχουν οι αμόρφωτοι
Οίκος δίχως κολώνες δεν χτίζεται
Και καμία κολώνα χωρίς γερές βάσεις.

Υπάρχουν κανόνες για όλα τα πράγματα, έτσι συμβαίνει και με τις χώρες, όπου κάθε χώρα έχει κάποια στηρίγματα που δεν μπορεί να σταθεί και να προχωρήσει χωρίς αυτά.

Πολλά προβλήματα προκύπτουν στις κοινωνίες και στις διάφορες χώρες, διότι υπάρχει παρεξήγηση στην κατανόηση της φιλοσοφίας του πολέμου, της ειρήνης και της διακυβέρνησης. Πολλές περιπλανώμενες ομάδες και τα άτομα που εντάσσονται σε εξτρεμιστικές οργανώσεις, μπερδεύουν τους κανόνες του πολέμου με εκείνους της ειρήνης. Κατηγορούν τις κοινωνίες ότι δεν εκπληρούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα, και τις χαρακτηρίζουν αμόρφωτες, για να καταλήξουν εν τέλει στο συμπέρασμα, ότι οι κοινωνίες αυτές είναι εκτός θρησκείας και αυτό τους δίνει την ευκαιρία να βομβαρδίζουν και να τινάζουν. επίσης προσπαθούν, λόγω λανθασμένης κατανόησης για το κυβερνητικό σύστημα, να επιβάλλουν το χαλιφάτο, θεωρώντας ότι αυτό είναι το μοναδικό σύστημα που πρέπει ισχύσει.

Προσπαθούν επίμονα να μετατρέψουν τη σύγχρονη πραγματικότητα σε άκαμπτα καλούπια, που δεν καθορίστηκαν και επιβλήθηκαν από το Ισλάμ, αλλά δημιουργήθηκαν από τις εξτρεμιστικές απόψεις αυτών των ομάδων. Αυτό απαιτεί να

υπάρχουν διορατικότητα και βαθιά ανάλυση, λαμβάνοντας υπόψιν τις αλλαγές των εποχών και των εξελίξεων. Θα πρέπει επίσης να συσσορευτούν οι δυνάμεις για να διορθωθούν οι παρανοήσεις, και να δοθεί ορθή ερμηνεία για την έννοια του πολέμου, της ειρήνης και της διακυβέρνησης. Αυτό γίνεται για να μην δοθεί η ευκαιρία στις εξτρεμιστικές ομάδες, που προσπαθούν να επιβάλουν μετά βίας τις απόψεις τους, να καταστρέψουν τις κοινωνίες και τις χώρες. Επίσης, για να μην παραμορφώσουν την σωστή εικόνα της ανεκτικής θρησκείας μας, πράγμα που θα έχει ως αποτέλεσμα να την μισήσουν οι άνθρωποι και θα δώσει την ευκαιρία σε μερικούς που την μισούν να έχουν λόγο να καταδιώκουν τους πιστούς, εν ονόματι της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, που δεν έχει η θρησκείας μας καμία σχέση μαζί της. Έτσι, είμαστε θύματα και όχι θύτες. Αυτό προσπαθούμε να αποδείξουμε σ' αυτή τη μελέτη. Την ικανοποίηση του Αλλάχ επιδιώκουμε, και από Εκείνον ζητούμε την βόηθεια, διότι Εκείνος είναι που θα κάνει το έργο μας αποτελεσματικό.

Καθηγητής/

Μουχάμμαντ Μουχτάρ Τζούμα
Υπουργός των Βακουφίων,
Επικεφαλής του Συμβουλίου Ανώτατων Ισλαμικών
Υποθέσεων
Μέλος του Οργανισμού των Ισλαμικών Ερευνών

□

-Υ-

Πρώτο κεφάλαιο

Η φιλοσοφία του πολέμου

Ο πόλεμος δεν αποτελεί σκοπό για κάποια λογική χώρα ή δίκαια ηγεσία, και δεν θεωρείται διασιέδαση. Χαρακτηριστικό είναι εκείνο που είπε ο Προφήτης, (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχει), «Μην εύχεστε την σύγκρουση με τον εχθρό, και να ζητάτε από τον Αλλάχ να σας φυλάει από αυτό. Αν όμως έρχεστε αντιμέτωποι με αυτό, τότε να δείχνετε υπομονή»¹.

Ο προισλαμικός ποιητής ο Ζουχαΐρ ιμπν Άμπι Σάλμα², έγραψε αυτούς τους στίχους:

Ο πόλεμος είναι αυτός που είχατε γνωρίσει και δοκιμάσει
Και δεν πρόκειται για κάτι που σας είναι άγνωστο.□
Είναι μισητή για να τον προκαλείτε
Αν τον προκαλείτε, μόνο κακό κάνει.

Μπορεί ο πόλεμος όμως να επιβάλλεται, όταν αναγκάζεται κανείς να προστατέψει τον εαυτόν του, την περιουσία του, και την χώρα του.

¹ Αλ-Μπουχάρι, στο κεφάλαιο «το τζιχάντ και οι βιογραφίες», στο «ο Προφήτης (ΕΕΑΕ), αν δεν πολεμούσε το πρωί, καθυστερούσε την μάχη ως τη δύση του ηλίου».

² Zuhair ibn Abi Salma, Diwan, (106).

Ο πόλεμος στο Ισλάμ είναι αμυντικός, και έχει σκοπό την αντιμετώπιση των εχθρών. Το Κοράνι αναφέρει, «ο Αλλάχ επιτρέπει σ' εκείνους που αδικήθηκαν να πολεμήσουν, και ο Αλλάχ έχει τη δύναμη να τους χαρίσει την νίκη»¹. Επίσης, να «να μάχεστε για χάρη του Αλλάχ εκείνους που σας μάχονται, και μην επιτίθεστε, διότι ο Αλλάχ δεν αγαπάει τους επιθετικούς»², και «Να μην τους πολεμήσετε στον Ιερό Οίκο, εκτός και αν σας επιτίθενται εκεί. Αν σας επιτίθενται εκεί, τότε να τους αντιμετωπίζετε, και αυτή είναι η τιμωρία των άπιστων. Αν παύουν, τότε ο Αλλάχ είναι μεγάλος Συγχωρητής και Φιλεύσπλαχνος. Να τους πολεμάτε, για να υποστηρίξετε την θρησκεία του Αλλάχ. Σκοτώστε τους όπου τους συναντάτε και διώξτε τους από εκεί που σας έδιωξαν. Ο διωγμός και ο πειρασμός είναι χειρότεροι από τον φόνο. Και μην τους πολεμάτε στον Ιερό Τέμενος, εκτός αν εκείνοι σας επιτιθούν εκεί. Αυτή είναι η ανταπόδοση για τους άπιστους. Αν όμως σταματήσουν, τότε βέβαια ο Αλλάχ συγχωρεί και είναι Φιλεύσπλαχνος. Και πολεμήστε τους έως ότου εκλείψει ο κατατρεγμός, και διακηρυχτεί ελεύθερα η θρησκεία για τον Αλλάχ. Αν όμως τερματίσουν τη δράση τους, τότε θυμηθείτε ότι δεν επιτρέπεται η έχθρα παρά μόνο εναντίον εκείνων που απειλούν»³.

¹ Αλ-Χάντ, 33.

² Αλ-Μπάκαρα, 190.

³ Αυτόθι, 191-193.

Το Ισλάμ καλεί τους πιστούς να δείξουν στοργή στους ειρηνικούς ανθρώπους και στην υποστήριξή τους αν χρειαστεί. Το Κοράνι τονίζει, «ο Αλλάχ δεν σας απαγορεύει να δημιουργήσετε σχέσεις με εκείνους που δεν σας πολεμούν για την θρησκεία σας και δεν σας εκδιώχνουν από τα σπίτια σας, να τους συμπεριφέρεστε με ηπιότητα. Ο Αλλάχ αγαπάει τους δίκαιους».¹

Το Κοράνι αναφέρει, «και αν κανείς από τους ειδωλολάτρες σου ζητήσει προστασία, πάρε τον υπό την προστασία σου για να έχει την δυνατότητα ν' ακούσει τον Λόγο του Αλλάχ. Μετά μεταβίβασέ τον στον ασφαλή τόπο. Αυτό δε γιατί πρόκειται για ανθρώπους που δεν έχουν γνώση»².

Καθώς αποδεικνύεται από το κορανικό εδάφιο, το Ισλάμ δεν προωθεί στην επίθεση ούτε δέχεται την αδικία. Όμως, ο λόγος για τον οποίο επιτρέπει το Ισλάμ τον πόλεμο, είναι να αντιμετωπίζεται οποιαδήποτε εχθρική επίθεση. Γι' αυτό, ο Αλλάχ έδωσε την άδεια σε εκείνους που αδικήθηκαν και εκδιώχθηκαν από τα σπίτια τους, να πολεμήσουν τους καταπιεστές. Αλλά αυτή η άδεια που τους έδωσε δεσμευόταν, και δεσμεύεται, στο να μην επιτιθούν, να μην προδώσουν και να μην ασκήσουν υπερβολική βία.

Η θρησκεία μας, μάς απαγορεύει να αφοσιωθούμε στους εχθρούς που μας πολεμούν και μας εκδιώχνουν από τα σπίτια μας ή και βοηθούν να γίνει αυτό. Το Κοράνι τονίζει, «Ο Αλλάχ σας

¹ Αλ-Μουμτάχανα, 4.

² Αλ-Ταούμπα, 6.

απαγορεύει να καλλιεργήσετε καλές σχέσεις με εκείνους που σας πολεμούν λόγω της θρησκείας σας και σας εκδιώχνουν από τα σπίτια σας ή που βοηθούν να γίνει αυτό. Σας απαγορεύει να είστε αφοσιωμένοι σ' αυτούς. Όποιος είναι αφοσιωμένος σ' αυτούς θα είναι από τους άπιστους τυράννους»¹.

Ακόμη και στον πόλεμο, που αποτελεί απάντηση στην επίθεση, απαγόρευσε το Ισλάμ και απαγορεύει την καταστροφή, την κατεδάφιση των οικοδομών, και ο Απεσταλμένος του Αλλάχ (ΕΕΑΕ), κατά την προετοιμασία των στρατών, διέταξε στους ηγέτες να μην ξεριζώσουν δέντρα, ούτε να καταστρέψουν χωράφια, ή να κατεδαφίσουν οικοδομές. Μόνο αν ο εχθρός προστατευόταν μέσα, αναγκάζοντάς τους να προχωρήσουν σε αυτή την επιλογή, διότι δεν είχαν εναλλακτική λύση. και να μην υπόκεινται στους αγρότες, στις εκμεταλλεύσεις τους, ούτε στους μοναχούς στα μοναστήρια τους, ούτε να σκοτώσουν γυναίκα, ούτ ανήλικο παιδί, ούτε κάποιον ηλικιωμένο, εφ' όσον δεν συμμετείχαν στις μάχες.

Ο Προφήτης και οι σύντροφοί του(ΕΕΑΕ) στη Μέκκα για δεκατρία χρόνια, και έδειχναν μεγάλη υπομονή στις κακουργίες των ειδωλολατρών, και χωρίς να είχαν άδεια να αγωνιστούν για τον εαυτό τους. αυτό έγινε για κάποιους εκ των οποίων αναφέρουμε:

- Η εξάντληση όλων των ειρηνικών τρόπων που βασιζόνταν στην σοφία και στην καλή συμβουλή για την ισλαμική νταούα. Παρά το γεγονός ότι οι μουσουλμάνοι

¹ Αλ-Μουμτάχανα, 9.

υιοθετούσε μια μεγαλύτερου βαθμού αυτοσυγκράτησης, και έδειχναν πάντα υπομονή στις κακουργίες των άπιστων.

- Δεν υπήρχε ισορροπία μεταξύ των δυο δυνάμεων, γι' αυτό, οτιδήποτε σύγκρουση, θα ήταν υπέρ των ειδωλολατρών. Το Ισλάμ είναι θρησκεία που πάντα ήθελε να διαφυλάξει τις ψυχές των πιστών, που ήταν, και είναι, πάντα έτοιμοι να θυσιάσουν για νικήσει και να προχωρήσει, όχι μόνο αλλά και των ψυχών των άλλων.
- Αυτό επίσης επικεντρώνει την προσοχή μας ότι πρέπει να προετοιμαστούμε και να κατέχουμε τον κατάλληλο εξοπλισμό, και να μην προκαλέσουμε εμείς τη σύγκρουση, εκτός αν υπάρχει ανάγκη γι' αυτή. Αυτή ήταν η μέθοδος του Προφήτη (ΕΕΑΕ) και των συντρόφων του στις μάχες του Μπάντρ, του Ούχουντ, του Χάντακ και άλλων μαχών.

Το Ιερό Κοράνι υπογραμμίζει το γεγονός αυτό, και τονίζει ότι, οι μουσουλμάνοι πρέπει να κατέχουν τα εργαλεία της δύναμης, «Να προετοιμάζεστε κατά αυτούς, κατέχοντας την κατά το μέτρο του δυνατού δύναμη και τα άλογα, για να φοβηθείτε τον εχθρό του Αλλάχ και τον δικό σας, και άλλους που δεν γνωρίζετε, όμως ο Αλλάχ τους γνωρίζει. Όσο ξοδεύετε για χάρη του Αλλάχ, ο Ίδιος το γνωρίζει και θα ανταμείβει γι' αυτό χωρίς να αδικείστε»¹.

Ο κύριος σκοπός του πολέμου είναι να τερματίζονται οι εχθρικές επιθέσεις των εχθρών, και αν γίνει αυτό χωρίς σύγκρουση, τότε πραγματώνεται ο υπέρτατος σκοπός που

¹ Αλ-Ανφαάλ, (70).

απαιτείται. Το Κοράνι αναφέρει, «Ο Αλλάχ απότρεψε την βιαιότητα των άπιστων, και δεν αποκόμισαν κανένα κέρδος. Ο Αλλάχ αρκούσε στους πιστούς στον αγώνα τους. Ο Αλλάχ είναι Παντοδύναμος και Πανίσχυρος»¹. Ο Αλλάχ τονίζει ε'πίσης στο Κοράνι περί εκείνου που έγινε στην *αλ-Χουνταίμπγια*, όταν τους φύλαξε από την σύγκρουση, «Εκείνος συγκράτησε τα χέρια τους από εσας και τα δικά σας από εκείνους στην κοιλάδα της Μένικας, αφού σας είχε δώσει την νίκη. Ο Αλλάχ βλέπει όλα όσα κάνετε»².

Όταν μετανάστευσαν ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) και οι σύντροφοί του στην Μεντίνα, και τότε έχουν αποκτήσει δικό τους κράτος και το υπερασπίζονταν, ο Θεός τους έδωσε την άδεια να πολεμήσουν για να υπερασπίσουν τους εαυτούς τους, «Εκείνοι εναντίον των οποίων έχουν γίνει πράξεις εχθρικές, τους επιτρέπεται να πολεμήσουν γιατί έχουν αδικηθεί. Και ο Αλλάχ έχει τη δύναμη να τους χαρίσει την νίκη»³.

Πρέπει όμως να δώσουμε έμφαση στα εξής στοιχεία,

- 1- Το ρήμα επιτρέπεται έρχεται στην παθητική μορφή, και αναφέρεται δηλαδή ότι ο Αλλάχ τους επιτρέπει, για να γίνει ο πόλεμος με μέτρο και να μην υπερβάλλουν οι πιστοί στην βία και την αιματοχυσία.

¹ Αλ-Αχζάμπ, (3°).

² Αλ-Φάτχ (3ε).

³ Αλ-Χάτζ, (39).

۞- εκεί που αναφέρει (εναντίον των οποίων έχουν γίνει πράξεις εχθρικές), περιορίζει την άδεια για εκείνους που αντιμετωπίζουν εχθρικές πράξεις. Δεν αναφέρει δηλαδή ότι η άδεια γίνεται για τους πιστούς όλους, διότι αυτό δεν θεωρείται λόγος που δικαιολογεί την άδεια. Πρέπει οι εχθροί να ξεκινήσουν τον πόλεμο, γι' αυτό ο Προφήτης και οι χαλίφηδες διέταζαν τους αρχηγούς των στρατών να μην ξεκινήσουν εκείνοι τον πόλεμο, μέχρι να ξεκινήσουν οι εχθροί. Τους διέταζαν επίσης να μην προδώσουν, και αν παρατηρήσουν ότι οι εχθροί πρόκειται να κάνουν αυτό, τότε πρέπει να τους ενημερώσουν ότι η συμφωνία δεν ισχύει. Το Κοράνι αναφέρει, «και αν φοβάσαι την προδοσία κάποιων ανθρώπων, τότε να ανακαλέσεις την συμφωνία μαζί τους, γνωστοποιώντας σ' αυτούς. Διότι ο Αλλάχ δεν αγαπάει τους προδότες»¹

۞- ۞- Το κορανικό εδάφιο δεν αρκείται μόνο στο γεγονός ότι οι εχθροί είναι εκείνοι που ξεκινούν τον πόλεμο, αλλά επιτρέπει τον πόλεμο μόνο για να αντιμετωπίσουν τις εχθροπραξίες. Γι' αυτό ο δεύτερος λόγος που δικαιολογεί την άδεια είναι να υπάρχει αδικία εκ μέρους των εχθρών, όπως αναφέρει το εδάφιο. Παρατηρούμε ότι μετά την άδεια, ακολουθεί και θείκη υποστήριξη, ότι θα αποκτήσουν την νίκη, «Ο Αλλάχ έχει την δύναμη να τους χαρίσει την νίκη». Αυτό γίνεται, εφ' όσον η δικαιολογία είναι να αντιμετωπίσουν την αδικία

¹ Αλ-Ανφάλ, (۷۸).

και να υπερασπίσουν κράτος τους, και όχι να επιτίθενται
άδικα σε άλλους.

Όταν εξετάζουμε τη βιογραφία του Προφήτη ΕΕΑΕ) σ' αυτό το θέμα, διαπιστώνουμε ότι ο Προφήτης (ΕΕΑΕ), όταν έμαθε για την άφιξη των Κουράις στην περιοχή του Μπάντρ για μάχη, συγκέντρωσε, τους συντρόφους του και λέγοντας τους, «συμβουλέφετέ με άνθρωποι». Τότε σηκώθηκε ο Άμπου Μπακρ (την ευλογία του Αλλάχ να έχει), και μίλησε με καλό τρόπο, το ίδιο έκανε και ο Όμας ιμπν αλ-Χαττάμπ. Μετά σηκώθηκε ο αλ-Μουιντάντ ιμπν Αμρ (την ευλογία του Αλλάχ να έχει) και είπε: «ω! Απεσταλμένε του Αλλάχ, προχώρα, εκτελώντας αυτό που σε διατάζει ο Αλλάχ να κάνεις. Είμαστε μαζί σου, Και μα τον Αλλάχ! Δεν πρόκειται να σου λέμε, το ίδιο με εκείνο που είπαν οι υιοί του Ισραήλ στον Μωυσή: «Πήγαινε εσύ και ο Κύριός σου να πολεμήσετε μόνο σας. Ενώ εμείς θα μένουμε εδώ». Αλλά λέμε: Πηγαίνετε, εσύ και ο Κύριός σου να πολεμήσετε, και εμείς θα πολεμήσουμε μαζί σας». Μα τον Αλλάχ που σε έστειλε με την Αλήθεια, αν μας οδηγήσεις στο Μπέρκ αλ-Εμάντ, θα σε ακολουθήσουμε, μέχρι να φτάσεις εκεί. Του ευχήθηκε ο Προφήτης (ΕΕΑΕ). Αυτοί οι τρεις σύντροφοι ήταν από τους Μουχατζερείν. Ο Προφήτης όμως, ήθελε να γνωρίσει την στάση των ηγετών των αλ-Ανσαάρ. Διότι τα άρθρα της συμφωνίας της αλ-Άκαμπα, δεν τους υποχρέωσαν να πολεμήσουν εντός Μεντίνα. Εκείνοι έχουν συμφωνήσει μαζί με τον Προφήτη (ΕΕΑΕ), να τον υπερασπιστούν, όπως υπερασπίζονται τους εαυτούς τους, τις οικογένειές τους, και τις περιουσίες τους, εφ' όσον είναι μέσα στην Μεντίνα. Γι' αυτό επίμενε ο Προφήτης να ακούσει την άποψή τους, και επανέλαβε «συμβουλέφετέ με άνθρωποι», θέλοντας με αυτό να ακούσει την γνώμη τους.

Ο Σά'ντ ιμπν Μουά'αδ κατάλαβε ότι ο Προφήτης (ΕΕΑΕ), επιθυμούσε να γνωρίσει τη στάση τους. τότε είπε, «Μα τον Αλλάχ! Φαίνεται ότι επιθυμείς να γνωρίσεις τη στάση μας ω! Προφήτα του Αλλάχ; Του απάντησε, «Μάλιστα». Τότε του είπεμ «Εμείς σε πιστεύουμε και μαρτυρούμε ότι αυτό που μας φέρνεις είναι αλήθεια, και σου δώσαμε τις υποσχέσεις μας, να σε υπακούσουμε. Προχώρα Προφήτα του Αλλάχ να κάνεις αυτό που θέλεις, και είμαστε μαζί σου. Μα τον Αλλάχ! Που σε έστειλε με τον Αλήθεια, αν θέλεις να διασχίσεις αυτή τη θάλασσα, θα την διασχίσουμε μαζί σου, και δεν θα λείψει κανένας από μας. Δεν μισούμε καθόλου να αντιπετωπίσουμε μαζί σου τον εχθρό μας ακόμα και αύριο. Εμείς πάντα έχουμε υπομονή στον πόλεμο, και τον επιβεβαιώνουμε κατά την ώρα της σύγκρουσης. Ευχόμαστε να σου δείξουμε κάτι που θα σε ικανοποιήσει. Προχώρα με την ευλογία του Αλλάχ». Τότε χάριξε ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) με τα λόγια του Σά'ντ, και είπε, «προχωρήστε, διότι ο Αλλάχ μου υποσχέθηκε έναν από τα δυο καλά [εννοούσε την νίκη ή την μαρτυρία]. Μα τον Αλλάχ! Σαν να βλέπω την ήτταν [το θάνατο] των ανθρώπων αυτών»¹.

Γι' αυτή την αξιέπαινη στάση του Σά'ντ, και για τις άλλες στάσεις του, άξιζε μεγάλη ανταμοιβή από τον Αλλάχ, και αυτό φαίνηκε την ημέρα που πέθανε ότι κουνήθηκε ο θρόνος του Θεού για το θάνατό του².

¹ Al-Waqidy, *Al-Maghazy*, (1/48), και, Ibn Hishām, *Sira*, (Istythaq al-Rasūl min Amr al-Ansār, (1/615), Mustafa al-Baby al-Halaby, επίσης, al-Bayhaqy, *Dala'l al-Nubwah*, (3/ 34), Dār al-Kutub al-Elmyiah, Beirut.

² Al-Bukhary, (Kitāb al-Manāqeb), bāb manāqeb S^cad ibn Mu^caz.

Η εκστρατεία που έγινε κατά τους Μπάνι Καινουνιά, έγινε λόγω της στάσης τους απέναντι στον Προφήτη (ΕΕΑΕ) και τους συντρόφους του, όταν νίκησαν τους ειδωλολάτρες στην μάχη του Μπαντρ. Το μίσος που είχαν απέναντι στον Προφήτη. Σημειωτέον αυτό που είπαν στον Προφήτη μετά την θριαμβευτική εκείνη νίκη, «ω, Μουχάμμαντ! Μην σε δελεάσει ότι σιότωσης μερικούς ανθρώπους από τους Κουράις, που ήταν άπειροι και δεν γνώριζαν από πόλεμο. Αν μας πολεμήσεις εμάς, θα μάθεις τι σημαίνει πόλεμος».

Μερικοί από εκείνους μάλιστα κατέφυγαν σε ένα τεχνασμα, και κάλυψαν αισθητές περιοχές από το σώμα μιας μουσουλμάνας. Όταν ήθελε ένας μουσουλμάνος να της καλύψει το σώμα της, τον σιότωσαν. Γι' αυτό έπρεπε να προετοιμαστούν οι μουσουλμάνοι για την σύγκρουση μαζί τους, λόγω της προδοσίας τους. Ο Προφήτης ετοίμασε το στρατό για τον πόλεμο και γρήγορα κατηυθύνθηκε στην περιοχή που έμειναν και τους πολιορκήσε για δεκαπέντε μέρες, εν τέλει παραδόθηκαν και ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) τους εκδίωξε από τα σπίτια τους. Αυτή ήταν η κρίση του σ' εκείνους τους ανθρώπους.¹□

Στην μάχη του Ούχουντ, η Κουράις ήθελε να εκδικηθεί για τους ανθρώπους τους που σιότώθηκαν στην μάχη του Μπαντρ. Δεν ήταν ο Προφήτης ούτε οι σύντροφοί του που επίδιωξαν τον πόλεμο, αλλά ήταν οι Κουράις που ήθελε να εξολιθρεύσει τους μουσουλμάνους και την αποστολή του Προφήτη (ΕΕΑΕ) από

¹ Ibn al-Athīr, *Al-Kamel fī al-Tarīkh*, (1/154), Dār al-Kutub al-ʿIlmiyah, Beirut, επίσης, Ibn Hazm, *Jawamʿi al-Sirah*, (1/154), Dār al-Mʿaref, Cairo, και al-Dhahaby, *Tārikh al-Islām*, Dar al-Kitāb al-ʿArabi, Beirut, Lebano.

προσώπου γης, και για να εκδικηθούν για αυτό που έγινε στο Μπαντρ.¹

Στην εκστρατεία του Μπανυ αλ-Άχμαρ ο Άμπου Σουφιάν, μετά από τη μάχη του Ούχουντ, έχει αποφασίσει να γυρίσει στην Μεντίνα για να συντρίψει τους μουσουλμάνους. Τότε ο Προφήτης κάλεσε τους συντρόφους του να ετοιματούν για τη μάχη διατάζοντας, «να μην βγει μαζί του κανένας εκτός από εκείνους που πολέμησαν μαζί του στο Ούχουντ». Ανταποκρίθηκαν οι σύντροφοί του, και ετοιμάστηκαν, παρά τις πληγές τους, για μάχη. Μαθαίνοντας αυτό ο Άμπου Σουφιάν, αποφάσισε να γυρίσει με τον στρατό του στη Μέκκα, για να μην χάσουν την νίκη που έχουν σημειώσει στη μάχη του Ούχουντ. Έμιναν ο Προφήτης και οι μουσουλμάνοι εκεί, και δεν έπαθαν τόποτα το κακό². Το Κοράνι αναφέρει περί αυτού, «Όσο για εκείνους που, αφού είχαν τραυματιστεί, υπάκουσαν στο κάλεσμα του Αλλάχ και του Απεσταλμένου Του- εκείνοι που κάνουν καλές πράξεις και συμπεριφέρονται δίκαια, θα λάβουν μεγάλη ανταμοιβή. Εκείνοι στους οποίους είπαν: «Οι άνθρωποι έχουν ενώσει τος δυνάμεις τους εναντίον σας γι' αυτό φοβηθείτε τους», αυτό όμως δυνάμωσε την πίστη τους και είπαν: «Εμάς μας είναι ο καλύτερος Προστάτης. Έτσι επέστρεψαν με το πιο σημαντικό ευεργέτημα από τον Αλλάχ και μια μεγάλη γενναιοδωρία και

¹ Al-Fayrūz Abady, *al-Qamus al-Muḥīṭ* (1/841) και Ibn Mandūr, *Lisā al-ʿArab*, (7/219).

² Ibn al-Athīr, *Al-Kamil fī al-Tarīkh*, (1/ 298), και Ibn Kathīr, *Al-Bedayiah και al-Nihayiah*, (3/ 296), al-Dhahaby, *Tarīkh al-Islām*, (2/ 223).

κανένα κακό δεν τους άγγιξε και έκαναν κακό που ήταν αρεστό στον Αλλάχ και ο Αλλάχ είναι Άρχων μεγάλης γενναιοδωρίας.¹ Για την μάχη των Μπανυ αλ-Ναντίρ, επεύθυνοι ήταν οι ίδιοι οι Μπανυ αλ-Ναντίρ όταν σχεδίασαν να σκοτώσουν τον Προφήτη.² Στην εκστρατεία του Νταουμάτ αλ-Τζάνταλ, επεύθυνοι ήταν οι ειδωλολατρικές φυλές, διότι σχεδίασαν να επιτιθούν στα καρβάνια των μουσουλμάνων και μετά θα επιτίθενταν στην Μεντίνα.³

Το ίδιο έγινε στην μάχη των Μανυ αλ-Μθστάλικ, όταν οι φυλές τους ετοίμασαν για να επιτιθούν στην Μεντίνα, γι' αυτό αναγκάστηκε ο Προφήτης να αντιμετωπίσει την εχθρική τους πράξη.⁴

Μαζεύτηκαν επίσης οι ειδωλολάτρες από τα διάφορα μέρη, για να πολιορκήσουν την Μεντίνα, γι' αυτό ο πόλεμος έγινε για την υπεράσπιση των ψυχών, των πατρίδων και της τιμής τους. και αυτό αναφέρει ο Αλλάχ στο Ιερό Κοράνι, «ω εσείς που πιστεύετε! Θυμηθείτε την εύνοια του Αλλάχ, όταν σας επιτέθηκαν οι στρατιές και στείλαμε εναντίον τους τον άνεμο και στρατιές που εσείς δεν μπορούσατε να δείτε. Ο Αλλάχ βλέπει, ό,τι κάνετε. Όταν σας επιτέθηκαν από υψηλά και από

¹ Αλ-Ιμράν, (177- 178).

² al-Dhahaby, *Tarīkh al-Islām*, (2/148), και *Subul al-Huda wa al-Rashād fī sirat khayr al-⁶Ibād*, (4/ 317), Dār al-Kutub al-⁶Ilmmyiah, Beirut.

³ *Tarīkh al-ṭabary*, (7/ 10), Dār al-Kutub al-⁶Ilmmyiah, Beirut, Ibn al-Athīr, *Al-Kamil fī al-Tarīkh*, (2/ 69).

⁴ Ibn Hishām , *Al-Sirah al-Nabawyyiah*, (2/ 289), Mustafa al-Baby al-Ḥalaby, και al-Suhayly, *al-Rawdh al-Anif*, (7/ 18), Ihyā al-Turāth al-⁶Araby, Beirut.

χαμηλά και τα μάτια σας σάστισαν και οι καρδιές σας έφτασαν στο αρύγγι και κάνατε διάφορες σκέψεις για τον Αλλάχ. Εκεί και τότε οι πιστοί δοκιμάστηκαν σκληρά και ταράχτηκαν με δυνατή αναταραχή. Και όταν οι υποκριτές και εκείνοι που στις καρδιές τους έχουν αρρώστια είπαν: «Ο Αλλάχ και ο Απεσταλμένος Του μας υπόσχονται μόνο την πλάνη». Και όταν μια ομάδα από αυτούς είπε, «Ω άνθρωποι της Γιάθριμπ, δεν είναι δυνατόν να αντισταθείτε στον εχθρόν, γι' αυτό γυρίστε π'σω». Ένα τμήμα από αυτούς ζήτησε την άδεια του Προφήτη, για να αναχωρήσουν και είπαν, «Τα σπίτια μας είναι εκτεθειμένα και ανυπεράσπιστα». Στην πραγματικότητα, τα σπίτια του δεν ήταν εκτεθειμένα, αλλά μόνο να ξεφύγουν ήθελαν».¹

Το Κοράνι περιγράφει την κατάσταση των αληθινών πιστών, «και όταν οι πιστοί είδαν τους συνασπισμούς, είπαν: «Αυτό είναι εκείνο που ο Αλλάχ και ο Απεσταλμένος Του μας είχαν υποσχεθεί, ο Αλλάχ και ο Απεσταλμένος Του είπαν την αλήθεια». Και αυτό ενίσχυσε την πίστη και την αφοσίωση τους. και από τους πιστούς υπάρχουν άντρες που ήταν ειλικρινείς στη συμφωνία τους με τον Αλλάχ. Υπάρχουν άλλοι έχουν εκπληρώσει την υπόσχεσή τους και άλλοι που ακόμα περιμένουν και δεν έχουν αλλάξει καθόλου. Ωστε ο Αλλάχ να ανταμείψει τους ειλικρινείς για τη φιλαλήθεια τους και να τιμωρήσει τους υποκριτές, αν αυτό επιθυμεί, ή να στραφεί σ' αυτούς με επιείκεια. Ο Αλλάχ είναι Επιεικής και Φιλεύσπλαχνος».²

¹ Αλ-Αχζάμπ, (9- 13).

² Αλ-Αχζάμπ, (21/ 22).

Ο Ύψιστος Αλλάχ περιγράφει την κατάσταση των αληθινά πιστών στο Ιερό Κοράνι, «και όταν οι πιστοί είδαν τους συνασπισμούς, είπαν: «Αυτό είναι εκείνο που ο Αλλάχ και ο Απεσταλμένος Του μας είχαν υποσχεθεί, και ο Αλλάχ και ο Απεσταλμένος Του είπαν την αλήθεια». Και αυτό ενίσχυσε την πίστη και την αφοσίωσή τους. Και από τους πιστούς υπάρχουν άνδρες που ήταν ειλικρινείς στην συμφωνία τους με τον Αλλάχ. Υπάρχουν άλλοι που έχουν εκπληρώσει την υπόσχεσή τους και άλλοι που ακόμα περιμένουν και δεν έχουν λλάξει καθόλου».¹

Στην μάχη των Μπάνι Λαχιάν παρατηρεί κανείς ότι εκείνοι ήταν υπεύθυνοι όταν πρόδωσαν δέκα από τους συντρόφους του Προφήτη και ευθύνθηκαν για το θάνατό τους²

Για την μάχη Δου Καρντ ή Δου αλ-Γάμπα, υπεύθυνοι ήταν οι βεδουίνιοι από το Νάτζεντ από τους Μπάνι Φαζάρα. Εκείνοι επιτίθηκαν στις καμήλες του Προφήτη και των συντρόφων του και σκότωσαν τον φύλακα κααπέγαγαν την γυναίκα του και πήραν τις καμήλες, γι' αυτό έπρεπε τιμωρηθούν γι' αυτό.³

Το ίδιο έγινε και με τους Ιουδαίους του Χαιμπάρ διότι έχουν συγκεντρώσει τους συνασπισμούς κατά τους μουσουλμάνους. Έχουν ωθήσει τους Μπάνι Κουράιδα να προδώσουν τους μουσουλμάνους και επικοινωνήσαν με τους άπιστους από τους Γαταφάν και από τους βεδουίνους για να διεγείρουν τα αισθήματά τους κατά τους μουσουλμάνους. Εκείνοι

¹ Αλ-Αχζάμπ, (12- 13).

² Al-Dhahaby, Tarīkh al-Islām (2/245), και Tarīkh al-Ṭabary, (2/ 105).

³ Ibn al-Athīr, Al-Kāmil fī al-Tarīkh (2/ 78), και Tarīkh al-Ṭabary, (2/ 105).

ετοιμάστηκαν για τον πόλεμο, γι' αυτό έπρεπε να αντιμετωπιστεί το κακό τους.¹

Ο λόγος για τον οποίο έχει γίνει η εκστρατεία του Μοάτα, ήταν η εκδίκηση για την δολοφονία του αγγαλιαφόρου του Προφήτη του αλ-Χαρίθα Ιμπν Ουμάιρ αλ-Ούζντι (ΕΑΕ), ο οποίος μετέφερε έναν μήνυμα του Προφήτη στον ηγέτη του Μπούσρα. Τον σκότωσε ο Σαρχαμπίλ Ιμπν Άμρου αλ-Γασσάνι, ο οποίος ήταν αρχηγός του αλ-Μπαλκιά σο Σάμ. Την θέση αυτή του την ανέθεσε ο Κίσαρας. Σημειωτέον είναι το γεγονός ότι η δολοφονία των αγγαλιαφόρων δεν επιτρεπόταν, και δεν επιτρέπεται, και αυτό θεωρείτο και θεωρείται κήρυξη πολέμου. Αυτή η πράξη προκάλεσε την αγανάκτηση του Προφήτη (ΕΕΑΕ), γι' αυτό ετοίμασε έναν στρατό και τον έπειλε ειεί.²

Η κατάκτηση της Μέκκα έγινε μετά από την παραβίαση της συμφωνίας τους με τον Προφήτη (ΕΕΑΕ), όταν βοήθησαν οι Κουρασίτες τους σύμμαχους τους από τους Μπάνι Μπακρ με αποτέλεσμα σκοτωθούν αρκετοί άνθρωποι από τους Μπάνι Χουζά'α κοντά στην πηγή του νερού που λεγόταν αλ-Ουατίρ. Τότε κατηυθύνθηκαν μερικοί άνθρωποι από τους Μπάνι Χουζά'α με επικεφαλής του Άμρου Ιμπν Σάλιμ αλ-Χουζά'ε (ΕΑΕ) στον Προφήτη και του ζήτησαν βοήθεια.³

Θεέ μου υπενθυμίζω τον Μουχάμμντ

¹ Tarīkh al-Ṭabary, (2/ 135), και Ibn Kathīr, Al-Bidayiah wa al-Nihayiah, (1/ 253).

² Al-Waqidy, Al-Maghazym (1/ 755), και al-Dhahaby, Tarīkh al-Islām, (2/ 479).

³ Ibn Hishām, Al-Sirah al-Nabawyyiah (2/394), και al-Dhadaby, Tarīkh al-Islā

Την συμμαχία των προγόνων μας
Ἦσουν (Μουχάμμαντ) βρέφος μας
Και από τότε που ασπαστήγαμε το Ισλάμ, δεν σε προδώσαμε
Να σε καθοδηγήσει ο Αλλάχ υποστήριξέ μας, διότι μας
επιτίθησαν

Τότε του απάντησε ο Προφήτης (ΕΕΑΕ), «Θα έχεις την
υποστήριξή μας ω Ἄμρου ιμπν Σάλιμ». Και όταν έφυγε και
πέρασε ένα σύννεφο στον ουρανό, είπε ο Προφήτης «αυτό το
σύννεφο, αναγγέλλει την νίκη των Μπανυ Κά'αμπ».¹

Παρ' όλ' αυτά όμως, όταν εισήλθε ο Προφήτης στην Μέκκα ως
νικητής, δήλωσε αμέσως ότι συγχωρεί τους κάτοικους της.
σημειωτέον είναι εκείνο που είπε την ημέρα εκείνη, «Ω άνθρωποι
του Κουράις! Τι θαρρείτε ότι θα σας κάνω; Του απάντησαν,
«είσαι γενναιοδωρος αδελφός και υιος γενναϊόδωρου αδελφού».
Αμέσως του είπε ο Προφήτης, «τότε πηγαίντε, είστε ελεύθεροι»²
με αποτέλεσμα να σωθούν οι ψυχές.

Οι φυλές των Χαουάζειν και Θαλίφ ήταν εκείνες που ξεκίνησαν
τις εχθρικές επιθέσεις ενάντια στους μουσουλμάνους, όταν ο
Μάλικ ιμπν Αούφ κατηθύνθηκε με τον στρατό του στην Μέκκα,
γι' αυτό έπρεπε οι μουσουλμάνοι να τον αντιμετωπίσουν.³

¹ Αυτότι, (393 /2).

² Al-Bayhaqy, Al-Sunan al-Kubra, Kitāb al-seyiar, Bāb Fath Makkah Ḥarasaha All;ah Ta'ala (9/ 199), Dār alKutub al-^cIlmyyah, Beirut, επίσης Ibn Hishām, Al-Sirah (2/ 411), Al-Raudh al-Anif, (7/ 75), Dār Iḥyiā al-Turāth al-^cAraby, Beirut.

³ Al-waqidy, Al-Mughazy, (1/ 886), και al-Dhahay, Tarīkh al-Islām (2/ 571).

Ενώ η εισστρατεία του Ταμπούκ έγινε ως απάντηση στις προσπάθειες των βυβαντινών που ήθελε να εξοντώσουν τη δύναμη των μουσουλμάνων, διότι θεωρούσαν τότε ότι οι μουσουλμάνοι αποτελούσαν πραγματική απειλή για την εξουσία τους. Ο Προφήτης κάλεσε τους συντρόφους του σ' εκείνες τις δύσκολες στιγμές, γιατί δεν ήταν δυνατόν να τους αφήσει ο Προφήτης να επιτιθούν στην Μεντίνα.

Το γεγονός αυτό τελείωσε χωρίς σύγκρουση, διότι ο Προφήτης ήθελε να φυλάξει τις ψυχές.¹

Όποιος παρακολουθεί τις μάχες του Προφήτη (ΕΕΑΕ), θα ανακαλύψει ότι έγινε μόνο για να αντιμετωπίσουν τις εχθρικές πράξεις που έγιναν.

Ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα που έχει επιβάλει στην φιλοσοφία του πολέμου είναι ότι απαγορεύει την δολοφονία των ανηλίκων και των αμάχων. Σημαντικό είναι αυτό ποέχει τονίσει ο Προφήτης, «προχωρήστε εν ονόματι του Αλλάχ, και να ακολουθείτε την πορεία του Προφήτη. Μην σκοτώνετε κανέναν ηλικιωμένο, ούτε βρέφος, ούτε ανήλικο, ούτε γυναίκα. Και να μην υπερβάλλετε, να μην προδίδετε, ούτε να λιντσάρετε και να μην σκοτώνετε νεογέννητο».² Στην συμβουλή που έκανε ο Άμπου Μπακρ αλ-Σιντίκ (ΕΑΕ) που έδωσε σ' έναν αρχηγό του στρατού του, «σου δίνω δέκα συμβουλές: μην σκοτώνεις γυναίκα, ούτε ανήλικο, ούτε ηλικιωμένο, μην ξεριζώνεις δέντρα καρποφόρα, ούτε να καταστρέφεις οικοδομές. Μην σφάζεις

¹ Ibn al-Athīr, Al-Kamil fī al-Tarīkh, (1/340), Al-Ṭabary, Tarīkh, (2/ 181).

² Abou Dawud, Kitāb al-Jihād, Bāb du^ca al-Mushrikīn.

κανένα πρόβατο, ούτε καμήλα, εκτός αν το χρειάζεσαι για τροφή. Μην καίτε χουρμαδιές, μην τις βουλιάζεις με νερό, μην υπερβάλλεις και μην δειλιάζεις».¹

Ο Προφήτης τόνιζε πάντα με έμφαση να μην σκοτώνονται οι ανήλικοι. Άξιον αναφοράς είναι ότι όταν ο ίδιος είδε κάποιο ανήλικο σκοτωμένο φωνάξε λέγοντας, «γιατί μερικοί άνθρωποι υπερβάλλουν και σκοτώνουν ανήλικους. Μην σκοτώνετε ανήλικους, μην σκοτώνετε ανήλικους, μην σκοτώνετε ανήλικους».²

Ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) έχει απαγορεύσει τον φόνο όλων εκείνων που δεν λαμβάνουν μέρος στον πόλεμο, κυρίως οι γυναίκες. Σημείο αναφοράς είναι ότι όταν ο Προφήτης είδε μια γυναίκα σκοτωμένη είπε θυμωμένος, «ποιος σκότωσε αυτήν; Δεν πολεμούσε!».³

Αυτό καθαυτό επιβεβαιώνει το γεγονός ότι δεν επιτρέπεται να σκοτώνεται κανείς για την πίστη του, ούτε επιτρέπεται να σκοτώνεται διότι είναι άπιστος, αλλά αυτό γίνεται μόνο όταν πρόκειται για την αντιμετώπιση των εχθρικών πράξεων. Σημείο αναφοράς αυτό που αναφέρει το Ιερό Κοράνι, «Εκείνοι που άδικα εκδιώχθηκαν από τα σπίτια τους μόνο γιατί είπαν: «Ο Κύριος μας είναι ο Αλλάχ»- και αν ο Αλλάχ δεν χρησιμοποιούσε ορισμένους ανθρώπους για να πολεμήσουν άλλους, είναι βέβαιο ότι τα μοναστήρια, οι εκκλησίες, οι συναγωγές και τα τεμένη μέσα στα οποία δοξάζεται το όνομα

¹ Malik, Al-Muatt'ā, Kitāb al-Jihād, Bāb al-Nahy 'an qatl al-Nisā wa al-wildān fi al-Ghazu, και Ibn 'Asakir, Tarīkh Dimashq, (2/77).

² Ahmad, al-Musnad, (24/ 357), 15589.

³ Αυτόθι, (370/20) 10992.

του Αλλάχ, θα είχαν καταστραφεί. Ο Αλλάχ, βέβαια, θα βοηθήσει εκείνους που Τον βοηθούν. Ο Αλλάχ είναι πράγματι Δυνατός και Πανίσχυρος».¹

Ο πόλεμος στο Ισλάμ γίνεται για την αντιμετώπιση των εχθρικών πράξεων, όπως αναφέρει το Ιερό Κοράνι, «Και να αγωνίζεσθε για χάρη του Αλλάχ και εναντίον εκείνων που αγωνίζονται εναντίον σας, μην παρανομείτε όμως. Είναι βέβαιο ότι ο Αλλάχ δεν αγαπά τους παραβάτες».²

Επίσης, «Έτσι, όποιος επιτεθεί εναντίον σας, τιμωρείστε τον για την παραβίασή του σύμφωνα με τα μέτρα της παραβίασης του εναντίον σας. Να φοβάστε τον Αλλάχ και να είστε βέβαιοι ότι ο Αλλάχ είναι μαζί με εκείνους που Τον φοβούνται».³

Αυτό που επιβεβαιώνει ότι ο πόλεμος στο Ισλάμ γίνεται για την αντιμετώπιση των εχθρικών πράξεων χωρίς υπερβολές και αιματοχυσίες, είναι εκείνο που έχει επιβάλει για τους αιχμαλώτους.

Σημείο αναφοράς είναι εκείνο που αναφέρει το Ιερό Κοράνι, «Και από αγάπη προς Αυτόν τρέφουν φτωχούς, ορφανά και αιχμαλώτους. Και λένε: «Σας τρέφουμε για τη χάρη του Αλλάχ μόνο. Δεν θέλουμε ανταμοιβή, ούτε ευχαριστίες από εσας. Φοβόμαστε ότι ο Θεός μπορεί να μας δώσει μια θλιβερή και οδυνηρή ημέρα. Και ο Αλλάχ θα τους λυτρώσει από το κακό της ημέρας εκείνης και θα τους χαρίσει χαρές και ευτυχία. Και

¹ Al-Hajj, (40).

² Al-Baqarah, 190.

³ Αυτόθι, 19ε.

θα τους ανταμείψει για την ευλάβειά τους, με κήπους και ρούχα μεταξένια. Που θ' αναπαύονται ξαπλωμένοι πάνω σε ντιβάνια και δεν θα υποφέρουν ούτε από πολύ ζέστη, ούτε από πολύ κρύο. Και οι σιιές θα πέφτουν χαμηλά, πάνω τους, και τα φρούτα τους θα είναι πάντα προσιτά.¹

Ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) πάντα καλούσε τους ανθρώπους να δείξουν καλή συμπεριφορά στους αιχμαλώτους, χαρακτηριστικό είναι αυτό που είπε, «σας συμβουλεύω να πράττετε το καλό στους αιχμαλώτους»². Ο Προφήτης συμβούλεψε τους συντρόφους του να δείξουν καλή συμπεριφορά στους αιχμαλώτους της μάχης του Μπαντρ.

Άξιον αναφοράς είναι η ιστορία του Θουμάμα ιμπν Αθάλ αλ-Χάναφυ, που επιβεβαιώνει την συμπεριφορά του Προφήτη (ΕΕΑΕ) απέναντι στους αιχμαλώτους. Όταν τον έδεσαν σε μια κολώνα στο τέμενος, βγήκε ο Προφήτης και τον ρώτησε: «Τι έχει Θουμάμα; Του απάντησε, «Έχω το καλό ω Μουχάμμαντ, διότι αν με σκοτώεις, τότε σκοτώνεις έναν άνθρωπο που έχει φυλή να πάρει εκδίκηση. Και αν με απελευθερώσεις, τότε θα είμαι ευγνώμων. Και αν θέλεις χρήματα, τότε να ζητήσεις όσα θέλεις. Την δεύτερη μέρα τον ρώτησε το ίδιο. Και εκείνος απάντησε με τον ίδιο τρόπο. Και τον άφησε ξανά, και το πρωί τον ρώτησε το ίδιο, και τότε απάντησε με τον ίδιο τρόπο. Τότε ο Προφήτης είπε, «απελευθερώστε τον Θουμάμα». Και όταν τον απελευθέρωσαν, πήγε σε έναν κήπο από χουρμάδες και πλέθηκε και μπήκε στο τέμενος και είπε, «μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος

¹ Al-Insān, 8- 14.

² Al-Ṭabarāny, Al-Kabīr (22/ 393) αρ. 944, Maktabat ibn Taimyiyah, Κάιρο.

Θεός παρά μονάχα ο Αλλάχ και ο Μουχάμμαντ είναι Απεσταλμένος του». Συνέχισε λέγοντας, «μα τον Αλλάχ ω Μουχάμμαντ, δεν υπήρξε τίποτα πιο μιστό για μένα περισσότερο από σένα, και τώρα εσύ είναι ο πιο αγαπημένος μου άνθρωπος. Και μα τον Αθρησκεία σου ήταν η πιο μισητή για μένα, και τώρα είναι η πιο αγαπητή, και η χώρα σου ήταν η πιο μισητή για μένα, και τώρα είναι η πιο αγαπητή. Τα άλογά σου με απέγαγαν, και εγώ θέλω να κάνω προσκύνημα. Τότε ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) τον διέταξε να κάνει προσκύνημα. Και όταν γύρισε στην Μέκκα, τον ρώτησε κάποιος, «έχει αλλάξει οπτική; Του απάντησε, «όχι, αλλά ασπάζομαι το Ισλάμ μαζί με τον Προφήτη, και μα τον Αλλάχ δεν θα σας φέρουμε ούτε έναν σπόρο, μέχρι να δώσει ο Προφήτης την άδεια.¹

Περί καταλλήλης συμπεριφοράς απέναντι στους αιχμαλώτους, αναφέρει ο Ουμαδιάς ποιητής ο Χαμμάμ ιμπν Γάλιμπ αλ-Ταμιμύ που ήταν γνωστός ως αλ-Φαράζνταϊ,²

Δεν σκοτώνουμε τους αιχμαλώτους, αλλά τους απελευθερώνουμε

Αν μας δεν μπορούμε να αναλάβουμε τα έξοδά τους.

Σε περίπτωση όμως που μας επιβάλλεται ο πόλεμος, τότε δεν επιτρέπεται να υποχωρούμε, αλλά πρέπει να εφαρμόζουμε εκείνο που αναφέρει το σύνθεμα,

«Θα έχουμε έναν από τους δυο ή την νίκη ή τον μαρτυρικό θάνατο». Το Κοράνι αναφέρει, «Και θυμηθείτε όταν ο Αλλάχ σας υποσχέθηκε μια από τις δυο στρατιές, ότι θα ήταν δική σας

¹ Al-Bukhary, Kitāb al-Maghazy.

² Diwān al-Farazdaq, σ. 112, επιμ. Ali H. Faghūr, dār al-Kutub al-ʿIlmyyah.

κι εσείς θελήσατε να σας δώσει εκείνη που ήταν άοπλη, ο Αλλάχ όμως ήθελε να εδραιώσει την αλήθεια με τους λόγους Του και να ξεριζώσει τους άπιστους»¹. Αυτό σημαίνει ότι ο Αλλάχ θα καταστρέψει τους εχθρούς που σας πολεμούν για την θρησκευτική σας πίστη και δεν εκδιώχουν από τα σπίτια σας και λεηλατούν τις περιουσίες σας, χωρίς κανέναν ιδιαίτερο λόγο, αλλά επειδή πιστεύετε στον Αλλάχ και στον Προφήτη του (ΕΕΑΕ).

Το Κοράνι αναφέρει, «Αν πληγείτε, είναι βέβαιο ότι οι άπιστοι άνθρωποι έχουν ήδη υποστεί παρόμοιες πληγές. Και ο Αλλάχ προκαλεί τέτοιες μέρες, κατά τις οποίες οι άνθρωποι πλήττονται εναλλακτικά για να μπορέσει εκείνους να διακρίνει τους πιστούς ανάμεσά σας και να σας επιλέξει σαν μάρτυρες □ ο Αλλάχ δεν αγαπά εκείνους που είναι άδικοι».²

Το Κοράνι αναφέρει επίσης, «ο Αλλάχ σας είχε ήδη βοηθήσει στο Μπαντρά όταν ήσασταν ανίσχυροι. Δεχτείτε τον Αλλάχ ως Προδότη σας και να αισθάνεστε ευγνωμοσύνη. Όταν είπες στους πιστούς: «Δεν σας αρκεί ότι ο Κύριός σας θα σας βοηθήσει στέλνοντας τρεις χιλιάδες αγγέλους από τον ουρανό; Μάλιστα, αν είστε πιστοί και δίκαιοι και σας κάνουν βίαιη και ξαφνική επίθεση ο Κύριός σας θα σας βοηθήσει με πέντε χιλιάδες αγγέλους που θα επιτεθούν ορμητικά. Επίσης ο Αλλάχ το έκανε για να σας δώσει χαρά και για ν' αγαλλιάσει η καρδιά

¹ Al-Anfal, (7).

² AlImran, 140.

σας. Βοήθεια έρχεται μόνο από τον Αλλάχ, τον Πανίσχυρο και Πάνσοφο».¹

Το Κοράνι αναφέρει επίσης, «Και αν κλίνουν προς την ειρήνη, τότε κι εσύ να κλίνεις προς αυτήν, και τοποθέτησε την εμπιστοσύνη σου στον Αλλάχ.

Είναι βέβαιο ότι Εκείνος ακούει και γνωρίζει τα πάντα. Και αν θελήσουν να σε εξαπατήσουν, τότε είναι βέβαιο ότι ο Αλλάχ είναι αρκετός για σένα. Εκείνος σε δυνάμωσε με τη βοήθεια Του και με τους πιστούς. Και Αυτός έβαλε την αγάπη ανάμεσα στις καρδιές τους. αν είχες διαθέσει όλα όσα βρίσκονται στη γη, δεν θα μπορούσες να βάλεις την αγάπη που υπάρχει ανάμεσα στις καρδιές τους, ο Αλλάχ όμως έβαλε την αγάπη ανάμεσά τους. είναι βέβαιο ότι είναι Πανίσχυρός και Πάνσοφος».²

Έγραψα και εγώ μερικούς στίχους περί του θέματος αυτού,
Όποιος απλώνει χείρα ειρήνης, απλώνουμε κι' εμείς
Και όποιος κηρύσσει πόλεμο, τότε εμείς είμαστε άνδρες του πολέμου

Ποτέ δεν επιτεθούμε, και ποτέ δεν δεχόμαστε την ταπείνωση
Είμαστε γνωστοί για την ανδρεία μας.

Αναζητούμε έναν από τα δυο

Την νίκη ή τον μαρτυρικό θάνατο.

Άξιον αναφοράς είναι εκείνοι οι στίχοι που απήγγελε ο Άμπου Φιράς αλ-Χαμαντάνι, απαντώντας σ' έναν Ρωμιό αρχηγό που του είπε, «σεεις οι Άραβες, λόγω χωρίς πράξη, και δεν γνωρίζετε

¹ Αυτόθι, 122- 126.

² Al-Anfal, 61- 63.

τίποτα από πόλεμο». Τότε του απάντησε με υπερηφάνεια, ενώ ήταν αιχμάλωτός τους¹.

Ισχυρίζεσαι εσύ άνθρωρε με μεγάλο προγούλι
Ότι εμείς δεν γνωρίζουμε τίποτα από πόλεμο
Παρά το γεγονός ότι εμείς είμαστε θηρία του πολέμου!
Έχουμε συγκρουστεί και πριν, και ήμαστα θηρία
Στον πόλεμο, ενώ ήσουν σα σκυλί.
Τα μουλίβια μας σουφέραμε ή τα σπαθιά μας;
Θηρία ή βιβλία οδηγήσαμε εναντίον σου;

Είμαι βέβαιος ότι ο μάρτυρας κατέχει ψηλή θέση στον Αλλάχ, και θα είναι μαζί με τους Προφήτες και με τους πιστούς. Το Κοράνι αναφέρει, «Εκείνος που υπακούει στον Αλλάχ και σ' αυτόν τον Απεσταλμένο Του, θα βρεθεί μεταξύ εκείνων στους οποίους ο Αλλάχ δίνει τις ευλογίες Του, δηλαδή μεταξύ των Προφητών, Φιλαληθών, Μαρτύρων και Δικαίων. Και αυτοί είναι εξαιρετικοί σύντροφοι. Αυτή η χάρη είναι από τον Αλλάχ, και ο Αλλάχ αρκεί και είναι Παντογνώστης»², το Κοράνι αναφέρει επίσης, «Ο Αλλάχ εξαγόρισε από τους πιστούς τη ζωή και τ' αγαθά τους και τους έδωσε ως αντάλλαγμα τον παράδεισο□ αγωνίζονται για την υπόθεση του Αλλάχ και σκοτώνουν και σκοτώνονται- είναι η υπόσχεση που ο ίδιος έδωσε στο Τορά, στο Ευαγγέλιο και στο Κοράνι. Ποιος είναι πιο συνεπής στις υποσχέσεις του από τον Αλλάχ; Να χαίρεστε, λοιπόν, για τη

¹ Diwan Abu Firaw al-Hamadany, Dār al-Kitāb al-^cAraby, σ. 31.

² Al-Nisa, 69- 70.

συμφωνία που κάνατε μαζί Του. Σ' αυτή βρίσκεται ο υπέρτατος θρίαμβος».¹

Αναφέρει επίσης, «Και νη λέτε για εκείνους που σκοτώθηκαν για χάρη του Αλλάχ ότι είναι νεκροί □ όχι, εκείνοι ζουν □ αλλά εσείς δεν το αντιλαμβάνεστε».²

Καθίσταται αναμφίβολο το γεγονός ότι ο μαρτυρικός θάνατος, είναι μια χάρη και εύνοια από τον Αλλάχ που προσφέρει σ' εκείνον που επιθυμεί. Την προσφέρει δηλαδή στον άνθρωπο που κατέχει ψηλή θέση, μετά από τους Προφήτες και τους Φιλαληθείς ανθρώπους.

Άξιον αναφοράς είναι εκείνο το χαντίθ που αφηγήθηκε ο Άνας ιμπν Μάλικ (ΕΑΕ), όπου τόνισε ότι ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) είπε: «Κανένας από εκείνους που θαπούν στον παράδεισο, δεν θα θελήσει ποτέ να γυρίσει στη ζωή τούτ ακόμα και αν πρόκειται να κατέχει όλα όσα υπάρχουν πάνω στη γη, εκτός από τον μάρτυρα, θα ήθελε να γυρίσει στη ζωή και να σκοτωθεί ακόμα και δέκα φορές, λόγω της μεγάλης τιμής που θα του δίνεται».³

Χαρακτηριστικό είναι επίσης το χαντίθ που αφηγήθηκε ο Τζάμπερ ιμπν Αμπντουλλάχ (ΕΑΕ), ο οποίος είπε: «όταν με είδε ο Απεσταλμένος του Αλλάχ, με ρώτησε: «Γιατί σε βλέπω λυπημένο Τζάμπερ;». Του απάντησα, «Ω, Απεσταλμένε του Αλλάχ! Μαρτύρησε ο Πατέρας μου, και άφησε πίσω του μικρά παιδιά και χρέη». Τότε με ρώτησε, «θέλεις να σου αναγγέλλουν αυτό που πρόσφερε ο Αλλάχ στον πατέρα σου;». Του απάντησε,

¹ Al-Tawba, 111.

² Al-Baqarah, 154.

³ Al-Bukhary, Kitāb al-Jihād wa al-Seyar.

«Μάλιστα Προφήτα του Αλλάχ!». Του είπε, «Ο Αλλάχ όταν μιλά με κάποιον δεν τον βλέπει, ειτός από τον πατέρα σου του μίλησε απευθείας. Του είπεμ «Δούλε μου, ζήτα από μένα αυτό που θέλεις, και θα σου το δώσω». Του είπε, «Να με αναστήσει, για να πεθάνω ξανά για χάρη σου». Τότε του λέει ο Θεός, «Εχω αποφασίσει από πριν ότι, δεν θα ξαναγυρίσει κανείς στη ζωή τούτη. Γι' αυτό αποκαλύφθηκε το ακόλουθο εδάφιο, «μην θαρρείς πεθαμένους εκείνους που παρτύρησαν για χάρη του Αλλάχ, αλλά είναι ζωντανοί και χαίρονται τις εύνοιες του Κυρίου τους».¹ ο Άμπου Χουράιρα αφηγήθηκε ότι ο Προφήτης είπε, «Μα τον Αλλάχ που έχει τη ζωή μου στα χέρια του, όλοι εκείνοι που σκοτώνονται για χάρη του Αλλάχ, και ο Αλλάχ γνωρίζει όσους σκοτώνονται για χάρη του, θα ανασταθούν την ημέρα της κρίσεως, ενώ το αίμα τους θα μοιρίσει μόσχος».²

Άξιον αναφοράς είναι εκείνο που αναφέρει ο αλ-Μουκντάντ ιμπν Μά'ντ Ιακρίμπ, ο οποίος τόνισε ότι Προφήτης (ΕΕΑΕ), είπε, «Ο Μάρτυρας έχει έξε χαρακτηριστικά στοιχεία: Ο Αλλάχ τον συγχωρεί, και βλέπει την θέση του στον παράδεισο, δεν θα τιμωρηθεί στον τάφο, θα έχει πλήρη ασφάλεια από τον τρόπο της ημέρας της κρίσεως, και θα έχει πάνω στο κεφάλι του το στέμμα της αξιοπρέπειας, που το ένα μαργαρητάρι του, αξίζει περισσότερο από τη ζωή και ό,τι έχει. θα νυμφευθεί εβδομήντα δυο από τις χούρ της παραδείσου, και θα μεσολαβήσει για εβδομήντα από τους συγγενείς του».³

¹ Al-Termizy, Kitāb tafsīr al-Qur'ān 'an Rasūl Allah, Bāb wa min Surat Al Imran.

² Al-Bukhary, Kitāb al-wasayah.

³ Al-Termidy, Kitāb fada'l al-Jihād, Bāb fī Thawab al-Shahīd.

Πιστεύουμε επίσης δίχως καμία αμφιβολία ότι κάθε ψυχή δεν θα απεβιώσει πριν την ώρα της και χωρίς να απολαύσει τις εύνοιες που της έχει ορίσει ο Αλλάχ. Το Κοράνι αναφέρει, «όταν έρχεται η ώρα τους, δεν θα καθυστερήσει ούτε θα παραταθεί ακόμα και μια ώρα».¹

«Και καμιά ψυχή δεν πεθαίνει παρά μόνο με την άδεια του Αλλάχ- απόφαση της οποίας η διάρκεια είναι οριστική. Και όποιος επιθυμεί να λάβει την ανταμοιβή του κόσμου αυτού θα την έχει. Όποιος ζητήσει την ανταμοιβή της ζωής που της ζωής που θ' ακολουθήσει θα την λάβει και είναι βέβαιο ότι θ' ανταμείψουμε εκείνους που είναι ευγνώμονες.»²

Τέλος, αν οι άνθρωποι ξόδευαν για την ειρήνη και την οικοδόμηση και την ανάπτυξη και για την φροντίδα των αδυνάμων και των περιθωριοποιημένων, μόνο το ένα δέκατο από εκείνο που ξοδεύουν για τους πολέμους και για τον εξοπλισμό και αν δεν υπήρχαν εγωικεντρικοί άνθρωποι, τότε δεν θα είχε καθόλου προβλήματα η ανθρωπότητα. Θα ζούσαν οι άνθρωποι όλοι ιρηνικά και με ασφάλεια. Αυτό όμως δεν υφίσταται, όμως καλύτερα ο άνθρωπος να κάνει αυτό που μπορεί, και πρέπει ο κάθε λογικός άνθρωπος που αναζητά το καλό της ανθρωπότητας, να τάσσεται υπέρ της ειρήνης και της οικοδόμησης, και όχι υπέρ της σύγκρουσης. Οτιδήποτε ταυτίζεται με την ειρήνη και την ανοικοδόμηση του πλανήτη, ταυτίζεται ταυτόχρονα με τις θρησκείες. Οτιδήποτε καλεί για καταστροφή και δολοφονίες είναι απαγορευμένο και δεν

¹ Al-Nahla, 61.

² Al Imran, 145.

ταυτίζεται με τις θρησκείες. Αυτό αντιτίθεται με τα ήθη και τις ανθρώπινες αξίες και με τις διεθνείς διαθήκες, και αυτό απαιτεί από μας να συνεργαστούμε για την αποκατάσταση της ειρήνης, και για την αντιμετώπιση των πολεμοχαρών για την πραγματοποίηση της ευτυχίας της ανθρωπότητας και της ασφάλειάς της.

Δεύτερο κεφάλαιο

Η φιλοσοφία της ειρήνης

Από την ρίζα των δυο λέξεων (Σαλαάμ – ειρήνη) και (Ισλάμ – το Ισλάμ), παρατηρούμε ότι οι δυο λέξεις έχουν την ίδια ρίζαν (σίλμ). Ο ιμπν Τζένου αναφέρει στο βιβλίο του «αλ-Χασα'φ», ότι οι λέξεις που προέρχονται από την ίδια ρίζα, μοιράζονται τις ίδιες σημασίες¹ αυτό συμβαίνει με το σαλαάμ και το Ισλάμ, διότι έχουν την έννοια της ειρήνης.

Το Ισλάμ είναι η θρησκεία της ειρήνης και ο Προφήτης μας, ήταν Προφήτης της ειρήνης, και ο χαιρετισμός των μουσουλμάνων στην ζωή τούτη και την άλλη είναι η ειρήνη.

Ο Αλλάχ αναφέρει για τους δούλους του τους πιστούς στον παράδεισο, «θα έχουν ως ανταμοιβή το Ντάρ αλ-Σαλάμ από τον

¹ Ibn Jenny, Al-Khasa's, Bāb al-Ishtiqaq al-Akbar, 2/ 136. ^εAlam al-Kutub, Beirut.

Κύριο τους, και Είναι Προστάτης τους για τις καλές τους πράξεις που κάνανε»¹. Και ο χαιρετισμός των ανθρώπων του παραδείσου είναι η ειρήνη, ο Αλλάχ τονίζει στο Κοράνι, «οι παρακλήσεις τους είναι «δοξασμένε Κύριέ μας», και ο χαιρετισμός τους είναι «σαλάμ».² Και ο χαιρετισμός των αγγέλων είναι «σαλάμ», σημειωτέον είναι αυτό που υπογραμμίζει ο Αλλάχ στο Κοράνι, «Οι κήποι της αιωνιότητας. Αυτοί θα εισέλθουν σ' αυτούς καθώς και εκείνοι από τους προγόνους τους που ήταν δίκαιοι, οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους. και θα συνοδεύονται από αγγέλους που θα μπαίνουν από όλες τις πύλες και θα λένε: «Η ειρήνη να είναι πάνω σας γιατί ήσασταν πιστοί. Δείτε πόσο έξοχη είναι η τελευταία σας κατοικία. Τονίζει επίσης, «Και όσοι φοβόνταν τον Κύριο θα οδηγηθούν στον παράδεισο, ομαδικά και όταν θα φθάσουν εκεί οι πύλες του θα ανοίξουν και οι φύλακές του θα πουν: «Ειρήνη να είναι μαζί σας. Να εισθε ευτυχείς, και μπειτε σ' αυτόν για να κατοικήσετε αιώνια. Και εκείνοι θα πουν: «Όλοι οι έποιοι είναι του Αλλάχ, ο οποίος εκπλήρωσε εκείνα που μας υποσχέθηκε, και μας έκανε κληρονόμους της γης. Μπορούμε να κατοικήσουμε στον κήπο όπου θέλουμε». Τι θαυμάσια που είναι η ανταμοιβή που δέχονται οι ενάρετοι!».³ Επίσης, «Και εκείνοι που πιστεύουν και κάνουν πράξεις αγαθές, θα μπουν σε κήπους που μέσα τους τρέχουν ποτάμια και θα ζήσουν εκεί αιώνια κατ' εντολή του

¹ Al-An'am, 127.

² Yunus, 10.

³ Αλ-Ζούμαρ, 73-74.

Κυρίου τους, εκεί ο χαιρετισμός τους θα είναι «Ειρήνη».¹ Και «Αυτοί είναι που θα λάβουν την ανταμοιβή τους και υψηλή θέση στον παράδεισο γιατί υπήρξαν σταθεροί και εκεί θα τους υποδεχτούν με χαιρετισμούς και ειρήνη».² Και «Ο χαιρετισμός τους την ημέρα που θα Τον συναντήσουν θα είναι «Ειρήνη». Έχει ετοιμάσει γι' αυτούς ανταμοιβή, που θα τους τιμήσει».³ Ο Κύριό μας αποκαλείτον Εαυτόν του «αλ-Σαλάμ», όπως αναφέρει ο Ίδιος στο Κοράνι, «Είναι ο Αλλάχ και δεν υπάρχει άλλος Θεός από Εκείνον. Είναι Ηγεμόνας, είναι Πανάγιος, Πηγής Ειρήνης, Χορηγός Ασφάλειας, Προστάτης, Πανίσχυρος, Σωτήρας, είναι ο Ύψιστος. Άγιος είναι ο Αλλάχ και υπεράνω όλων που που εξομοιώνουν μαζί Του».⁴ Ο Αλλάχ μας καλεί για το Νταρ αλ-Σαλάμ, «Και ο Αλλάχ καλεί στην κατοικία της αλ-Σαλάμ και καθοδηγεί στον δρόμο της σωτηρίας εκείνους που επιθυμεί».⁵ Η Λαιλάτ αλ-Κάντρ είναι καλύτερη από χίλιους μήγες και είναι το καλύτερο δώρο του Θεού στους ανθρώπους, «Το κατεβάσαμε (το Κοράνι) τη νύχτα του αλ-Κάντρ (του Θεικού καθορισμού).

Ποιο είναι εκείνο που θα σου μάθει τι είναι η νύχτα του αλ-Κάντρ; Η νύχτα του αλ-Κάντρ είναι πιο σημαντική και από

¹ Ιμπράημ, 23.

² Αλ-Φουρκάν, 20.

³ Αλ-Αχζάμπ, 88.

⁴ Αλ-Χασρ, 23.

⁵ Γιούνους, 20.

χίλιους μήνες. Αυτή η νύχτα κατέρχονται οι άγγελοι και το Πνεύμα, με την εντολή του Κυρίου τους- για όλα τα πράγματα. Και είναι παντού ειρήνη ώσπου να έρθει η αυγή». ¹ Ο Αλλάχ μας απαγορεύει να σκεφτούν καχυποπτικά εκείνους τους ανθρώπους που μας απλώνουν χέρια ειρήνης.

Το Κοράνι αναφέρει. Η ειρήνη για τον άνθρωπο είναι αναγκαία, και αυτή η αναγκαιότητα πηγάζει από το γεγονός ότι το Ισλάμ είναι μια θρησκεία που επιβάλλει την δικαιοσύνη μεταξύ των ανθρώπων, και να δεχόμαστε τον άλλον, τον διαφορετικό, διότι ο Αλλάχ δημιούργησε τους ανθρώπους διαφορετικούς. Το Κοράνι αναφέρει, «Αν ο Θεός είχε επιβάλει τη θέλησή Του, η ανθρωπότητα θα αποτελούσε ένα μόνο έθνος. Δεν θα έπαυαν όμως να έχουν διαφορές». ²

Τονίζει επίσης «Ω άνθρωποι! Σας δημιουργήσαμε από ένα αρσενικό (άντρα) και ένα θηλυκό (μια γυναίκα), και σας διαιρέσαμε σε λαούς και φυλές, για να γνωρίζετε ότι πιο καλός ανάμεσά σας για τον Αλλάχ, είναι ο πιο εγκρατής. Ο Αλλάχ είναι Παντογώστης και καλά Πληροφορημένος». ³

Τονίζει να γνωριστούμε και να συνεργαστούμε και να αλληλοβοηθηθούμε, και όχι να συγκρουστούν και να σκοτώσει ο ένας τον άλλον. Ο φόνος είναι μια τιμωρία για τους ανθρώπους, όταν ο Αλλάχ θυμώσει από τους ανθρώπους τους δοκιμάζει με

¹ Αλ-Κάντρ.

² Χούντ, 114.

³ Αλ-Χουτζουράτ, 12.

αυτή την τιμωρία. Υπογραμμίζει το Κοράνι, «Να πεις: «Έχει τη δύναμη να στείλει την τιμωρία από επάνω σας ή κάτω από τα πόδια σας ή να σας συγχύσει και να σας διασπάσει σε σχηματική ομάδα και να σας κάνει να γευθείτε τη βιαιότητα του ενός για τον άλλον». Βλέπεις με πόσους ποικίλλους τρόπους εκθέτουμε τα σημάδια για να τα καταλάβουν!».¹

Τονίζει ο Θεός επίσης, «Και αν το ήθελε ο Κύριός σου, θα έκανε να πιστέψουν όλοι οι άνθρωποι. Μήπως εσύ μπορείς να αναγκάζεις τους ανθρώπους για να πιστέψουν;».² τονίζει επίσης ο Θεός, «Στην θρησκεία δεν υπάρχει εξαναγκασμός. Το καλό διακρίνεται από το κακό».³

Τονίζει ο Αλλάχ, απευθύνοντας τον λόγο του στον Προφήτη Του (ΕΕΑΕ), «Ίσως κατηγορείς τον εαυτό σου επειδή δεν πιστεύον».⁴ Τονίζει επίσης, «Μήπως θα στενοχωρηθείς πολύ, ίσως μέχρι θανάτου, αν δεν πιστέψουν εκείνοι που θα τους διδάξεις».⁵ Επίσης, «Εσύ μόνο αναγγέλλεις το μήνυμά του Θεού». Υπογραμμίζει επίσης, «Δεν θα μπορέσεις να καθοδηγήσεις όλους εκείνους που αγαπάς. Ο Αλλάχ, όμως,

¹ Αλ-Αν'άμ, 70.

² Γιούνους, 99.

³ Αλ-Μπάκαρα, 107.

⁴ Αλ-Σου'αρά, 3.

⁵ Αλ-Κάχφ, 7.

φωτίζει όποιον θέλει και γνωρίζει καλά ποιои θα δεχτούν την καθοδήγηση».¹

Χαρακτηριστική είναι επίσης η στάση του Προφήτη (ΕΕΑΕ), απέναντι στον Ούσαμα ιμπν Ζάιντ, όταν σκότωσε κάποιον σε μια μάχη, αφού έχει μαρτυρήσει ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός παρά μόνο ο Αλλάχ, και ο Μουχάμματ είναι Απεσταλμένος του. Ο Προφήτης τον μεμφήθηκε λέγοντας, «Ω Ουσάμα! Τον σκότωσες αφού έχει μαρτυρήσει ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός παρά μονά ο Αλλάχ;!». «Μαρτύρησε γιατί φοβήθηκε».

Ο Ούσαμα ανέφερε ότι ο Προφήτης επανέλαβε αυτή την έκφραση πολλές φορές και τόνισε ότι, «δεν θα ήθελε να είχε ασπαστεί το Ισλάμ πριν την ημέρα αυτή».² Και σε άλλη αφήγηση αναφέρεται, «Μήπως γνώριζε τι έκρυψε μέσα του».³ Ο Αλ-Ταμπαράνι ανέφερε ότι είπε, «Μήπως γνώριζες τι έκρυψε στην καρδιά του».⁴

Αυτό επιβεβαιώνει ότι το Ισλάμ προσπαθεί να φυλάξει τις ανθρώπινες ψυχές και να μην γίνεται αιματοχυσία.

Η φιλοσοφία της ειρήνης είναι ριζωμένη στην ισλαμική σκέψη, σημείο αναφοράς είναι αυτό που τονίζει ο Αλλάχ, «Ω εσείς που

¹ Αλ-Κάσας, σ⁷.

² Al-Bukhary, Kitāb al-Maghazy, Bāb B^cath al-Naby Usama ibn Zayed ila al-Haruqat min Jahinah.

³ Abu Dawud, Kitāb al-Jihād, Bāb ^cala mā Yuqatil al-Mushrikūn,

⁴ Al-Ṭabarany, Al-M^cujam al-Kabīr, 18/ 226.

πιστεύετε! Υποταχθείτε ολόψυχα και μην ακολουθείτε τα βήματα του Σατανά □ είναι βέβαιο ότι είναι αναγνωρισμένος εχθρός σας». ¹Όποιος βαδίζει στην ανθρώπινη ειρήνη, ακολουθώντας τις διαταγές του Αλλάχ, δεν είναι ίδιος με εκείνον που ακολουθεί την πορεία ου διχασμού και της καταστροφής.

Ένα από τα χαρακτηριστικά του Προφήτη ήταν ότι συγχωρούσε τις αδικίες των ανθρώπων, και έδινε πάντα σ' όλους ακόμα και σ' εκείνους που του στερούσανμ επίσης συμπεριφερόταν με καλό τρόπο απέναντι σ' όσους του συμπεριφέρονταν με κακό τρόπο. Μπορεί κανείς να παρατηρήσει την διαθήκη της Μεντίνα, που εγναθίδρυσε την ειρηνική συμβίωση μεταξύ των ανθρώπων.

Η παρούσα συμφωνία ήταν ένα από τα καλύτερα πρότυπα στην ανθρώπινη ιστορία για την κοινή ανθρώπινη συμβίωση. Είμαστε σε αυτό το πολιτιστικό και πολιτικό κλίμα που βιώνει σήμερα ο κόσμος, και που είναι γεμάτο από συγκρούσεις και προσπάθειες πόλωσης, υπάρχει μεγάλη ανάγκη να επιστρέψει σε αυτή τη μεγάλη κληρονομιά και στην εφαρμογή του ανθρώπινου δικαιώματος στη ζωή και την έμπνευση του πνεύματος ανοχής που εκφράζεται από την πολιτιστική μας ιστορία, η οποία επιβεβαιώνει την βάση συνύπαρξης με βάση τα εθνικά και ανθρώπινα ιδανικά.

Η διαθήκη εκείνη έχει θέσει τα θεμέλια της συνύπαρξης που θέλει το Ισλάμ στους ανθρώπους μιας κοινωνίας διαφορετικών θρησκειών και πεποιθήσεων, δηλώνοντας ότι οι Εβραίοι των Bani Auf, και οι Εβραίοι των Bani Najjar, και οι Εβραίοι των

¹ Αλ-Μπάκαρα, ʔ·ʔ.

Bani Harith, οι Εβραίοι των Bani Sa'edah, και οι Εβραίοι των Bani Jashm και οι Εβραίους των Bani Aws, οι Εβραίοι των Bani Tha'alaba, είναι ένα έθνος μαζί με τους πιστούς. Και οι Εβραίοι έχουν την θρησκεία τους και οι μουσουλμάνοι την θρησκεία τους, και ότι πρέπει να υπερασπίζονται αυτή την διαθήκη και να πολεμούν εκείνους που θα την παραβιάσουν. Συμβουλευόταν μεταξύ τους, και ο καθένας ευθύνεται για το κακό που πράττει. Βοηθούν τον αδικημένο, και οι Εβραίοι εξοδεύουν μαζί με τους μουσουλμάνους, εφ' όσον υπάρχει πόλεμος. Δεν βλάπτει κανένας τον γείτονά του, και όλοι υπερασπίζονται την Υιάθρεμπ (Μεντίνα), και όποιος τατιδεύει από αυτούς είναι ασφαλής και όποιος μένει είναι εξίσου ασφαλής, εκτός από εκείνον που θα πράξει κάποια αδικία, ο Αλλάχ είναι μαζί με εκείνον που τηρεί την συμφωνία του επίσης ο Προφήτης Του Αλλάχ.¹

Ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) έδειχνε μεγάλη ανοχή και ανεκτικότητα, πράγμα που δεν το βλέπουμε σε άλλους πολιτισμούς.

Σημειωτέον είναι το γεγονός ότι ο Προφήτης έχει αναφέρει το δικαίωμα των Εβραίων πρώτα στην ελευθερία πίστης. Η θρησκεία μας μας διδάσκει να είμαστε δίκαιοι με τους άλλους ακόμα και στον διάλογο που γίνεται, αυτό φαίνεται στο εξής εδάφιο, «Να καλείς στον δρόμο του Κυρίου σου με σοφία και με καλή συμβουλή, και να συνδιαλογήσεις μαζί τους με καλό τρόπο».²

¹ Ibn Hishām, Al-Sirah, Kitabuh bayna al-Muhajerin wa al-Ansar.

² Αλ-Νάχλ, 30.

Τονίζει επίσης στο Κοράνι, «Και μη φιλονικείς με το λαό της Βίβλου, παρά μόνο με τον πιο ήπιο τρόπο. Με τους ασεβείς, όμως, να μην συζητάς καθόλου. Να πεις: «Εμείς πιστεύουμε σε όσα αποκαλύφθηκαν σ' εμεάς. Ο Θεός μας και ο δικός σας είναι ο ίδιος Θεός και σ' Εκείνον έχουμε υποταχθεί».¹ Είπε επίσης ο Αλλάχ το εξής που αφηγήθηκε ο Προφήτης του, «Να πεις: «Ποιος σας συντηρεί με τα αγαθά των ουρανών και της γης;» να πεις: «Ο Αλλάχ. Είτε βρισκόμαστε- εμείς ή εσείς- στο σωστό δρόμο ή σε φανερή πλάνη».² Η τήρηση της δικαιοσύνης φαίνεται στο εδάφιο, παρά το γεγονός ότι γνωστό το ποιος έχει το δίκιο και ποιος έχει άδικο. Αυτό καθαυτό το αποδεικνύουν και οι στίχοι του Χασσάν ιμπν Θάμπιτ, απαντώντας στον ιμπου Σοφιάν ιμπν αλ-Χάριθ, που λιθοβόλησε τον Προφήτη με τους στίχους του, και αυτό έγινε πριν ασπαστεί το Ισλάμ³,

Λιθοβόλησες τον Μουχάμμαντ, και εγώ απαντώ

Και ο Αλλάχ είναι εκείνος που ανταμείβει.

Τον λιθοβολείς, ενώ δεν είσαι αντάξιός του

Ο καλύτερος από μεταξύ σας είναι πιο πάνω

Ο πατέρας μου και ο πρόγονός μου, και η τιμή μου

¹ Αλ-Ανκαμπούτ, ੬੧.

² Σάμπα, ੯੬.

³ Hassan ibn Thabet, Diwan, Dār al-Kutub al-ʿIlmyyah, Beirut, σ. ੯੦.

Τις θυσιάζω για την τιμή του Μουχάμμαντ.

Δεν ήταν μόνο η διαθήκη της Μαντίνα, αλλά ο Προφήτης πάντα ήθελε να φυλάξει τα δικαιώματα των ανθρώπων, και έδειχνε μεγάλο συβαμό στους ανθρώπους και στις επιλογές. Το ίδιο το παρατηρούμε και στην διαθήκη του Νατζράν, «για το Νατζράν και τις περιοχές που του ανήκει την προστασία του Αλλάχ και την εγγύηση του Προφήτη μουχάμμαντ. Έχουν ασφάλεια για τις ζωές τους, την θρησκευτική τους πίστη, τα εδάφια τους, τις περιουσίες τους, για τους παρόντες και τους απόντες, για τις ικογένειές τους και τις εγκλισίες τους. Δεν επιτρέπεται να αλλάξουν τίποτα από όλα όσα έχουν, και δεν επιτρέπεται να καταπατηθούν τα δικαιώματά τους, ότι η θρησκευτική τους πίστη, ούτε να εμποδίζεται ένας επίσκοπος από το επισκοπείο του, ούτε μοναχός από το μοναστήρι του. Έχουν πλήρη ασφάλεια για όλα όσα κατέχουν».¹

Ο Προφήτης επέτρεψε στην αντιπροσωπεία του Νατζράν να κάνουν την προσοχή τους στο τέμενος, και όταν ήθελαν μερικοί άνθρωποι να τους εμπδίσουν, τους διέταξε ο Προφήτης να τους αφήσουν λέγοντας «αφήστε τους», και τότε προσανατολίστηκαν προς την Ανατολή και έκαναν την προσευχή τους.² Όταν αντιπροσωπεία χριστιανών από την Αιθιοπία επισκέφθηκε την Μεντίνα, και τους υποδέχτηκε ο Προφήτης (ΕΕΑΕ), και

¹ Ibn Saybah, Tarikh al-Madina, (2/ 584), επίσης al-Bayhaqy, Dala'il an-Nubuwah, (5/ 389), και Ibn S'ad, al-Jabaqat al-Kubra, (1/ 288).

² Ibn Hishām, Al-Sirah, (1/ 573), Ibn S'ad, Al-Jabaqat, (1/ 357), Ibn al-Qayyem, Zād al-M'ad, (3/ 629).

φιλοξένησε τα μέλη με μεγάλη γενναιοδωρία, και είπε: «έδειξαν μεγάλη γενναιοδωρία στους συντρόφους μας, και εγώ θέλω να τους ανταμείψω».¹

Οι χαλίφηδες ακολούθησαν την πορεία του Προφήτη, αυτό φαίνεται από την αντιμετώπιση του χαλίφη Όμαρ για τους χριστιανούς κάτοικους της Ιερουσαλήμ. Τους εγγυήθηκε την ασφάλειά τους, των περιουσιών και των εκκλησιών τους, της θρησκείας τους. Επίσης, τους εγγυήθηκε να μην κατοικηθούν οι εκκλησίες τους και να μην κγριμιστούν ούτε να πάρει κανείς τίποτα από τις περιουσίες τους, ούτε να αναγκαστούν να μην χρησιμοποιήσουν τους σταυρούς τους. να μην δοκιμαστούν στην θρησκευτική τους πίστη, ούτε να βλαπτεί κανείς από αυτούς. Και όποιος επιθυμεί να παραμένει στην θρησκεία του, θα πρέπει οι μουσουλμάνοι να εγγυηθούν την θρησκευτική τους πίστη, χωρίς προδοσία και υποουλότητα.

Αυτή η διαθήκη του Όμαρ με τους κάτοικους της Ιερουσαλήμ, θεωρείται λευκή σελίδα στην ιστορία της αχοχής και της ανεκτικότητας. Αυτό επιβεβαιώνει τα μεγαλεία του Ισλάμ και την δικαιοσύνη του στην αντιμετώπιση των αλλόθρησκων. Τονίζει επίσης ότι δεν υπάρχει εξαναγκασμός στην πίστη, όπου το Κοράνι αναφέρει, «στην θρησκεία δεν υπάρχει εξαναγκασμός. Είναι βέβαιο ότι υπάρχει διάκριση μεταξύ σωστού και

¹ Al-Bayhaqy, Dalā'il al-Nubwuah, Bāb al-Hijrah al-Ula ila al-Ḥabashah, Thumma al-Thānyiah wa ma Dhahar fiha min al-Ayiā wa Taṣdiq al-Najashy wa man tabi'ahu min al-Kasas wa al-Ruhbān Rasūl Allah.

λανθασμένου δρόμου».¹ Και αναφέρει επίσης το Κοράνι, «Ο Αλλάχ με διατάζει να κρίνω με δικαιοσύνη μεταξύ σας. Ο Αλλάχ είναι ο Κύριος μας και ο δικός σας. Εμείς θα λάβουμε ανταμοιβή για τα δικά μας έργα και εσείς για τα δικά σας. Μεταξύ μας δεν υπάρχει λόγος διαμάχης. Ο Αλλάχ θα μας συγκεντρώσει όλους και σ' Εκείνον θα επιστρέψουμε όλοι».² Τονίζει επίσης στο Κοράνι, «Και αν τους κρίνεις, κρίνε τους δίκαια. Είναι βέβαιο ότι ο Αλλάχ αγαπά τους δίκαιους».³ Ο ποιητής Άχμαντ Σούκνι γράφει τους εξής στίχους, που επιβεβαιώνουν το στοιχείο της ανεπιτιμότητας,

Μας βλέπουν πώς ζούμε ως ένα έθνος

Μαζί με τους Κόπτες και με ειρήνη.

Σεβόμαστε την διδασκαλία του Χριστού για χάρη τους

Και εκείνοι για μας σέβονται το Ισλάμ.

Η θρησκεία είναι για τον θεό

Και το ήθελε ο Κύριός σου, θα έκανε τους ανθρώπους να ενωθούν

Αυτά είναι τα χωράφια μας, και εκείνα είναι τα δικά σας

¹ Αλ-Μπάκαρα, 107.

² Αλ-Σούρα, 10.

³ Αλ-Μα'έντα

Είμαστε γείτονες από καιρό

Αυτά είναι τα σπίτια μας, και εκείνα είναι τα δικά σας

Ζούμε αδελφοποιημένα με ειρήνη κι στοργή.

Αυτοί είναι οι τάφοι σας, και εκείνοι είναι οι δικοί μας

Όπου και τα κόκαλά μας σμίγουν

Σας ζητώ με την ιερότητα που έχουν οι νεκροί και με το δίκαιο του

Ζείτε όπως απαιτεί η γειτνίαση με υπερηφάνεια.¹

Από την άλλη πλευρά παρατηρούμε στους στίχους του ποιητή Μαχμπούμπ αλ-Χούρου, που έζησε στο Μεξικό

Με ρώτησαν: «Αγαπάς τους Άραβες; Είπε

Μάλιστα, τους αγαπώ

Αυτό απαιτούν η γειτνίαση και η συγγείνια

Είπαν: Μα σου στέρησαν; Τους απάντησα

Συγγεινείς μου, και αν μου στερούν, είναι γενναϊόδωροι

Με ρώτησαν: «Και η θρησκεία;! Τους είπε, «περαστική γενιά

Και μαζί της θα περάσει κάθε διχασμός

Ο Μουχάμμαντ είναι ήρωας για όλη την ανθρωπότητα

¹ Ahmad Shawqi, Diwan, 512.

Και είναι αρχηγός όλων των Αράβων.¹

Ο Μάικραμ Ουμπάνιτ πάσα είπε, «είμαστε μουσουλμάνοι σαν πατρίδα, και χριστιανοί σαν θρησκεία. Ω Κύριε των μουσουλμάνων και των χριστιανών, κάνε μας να είμαστε υποταγμένοι για Σένα, και για την πατρίδα υπερασπιστές». Αυτό δείχνει την ανεκτικότητα, που την ζητούμε και την επιδιώκουμε. Και προσπαθούμε να γίνει κυρίαρχη κουλτούρα και μια βιώσιμη πραγματικότητα για όλους. Η αληθινή ειρήνη απαιτεί να είναι ο άνθρωπος ειρηνικός με τον εαυτό του, με τους φίλους του, με τους γείτονές του, με φυτά, ζώα και με τα άψυχα, είπε ο προφήτης, «ο μουσουλμάνος είναι εκείνος που δεν βλάπτει τους ανθρώπους ούτε με την γνώσσα του ούτε με το χέρι του, και ο πιστός είναι εκείνος που οι άνθρωποι τον εμπιστεύονται για τις ψυχές και τις περιουσίες τους».² Ο Αμπντουλλάχ ιμπν Άμρου, (ΕΑΕ), αφηγήθηκε ότι κάποιος ρώτησε τον Απεσταλμένο του Αλλάχ (ΕΕΑΕ), «Ποιος είναι ο καλός μουσουλμάνος;» Του απάντησε ο Προφήτης, «ο μουσουλμάνος είναι εκείνος που δεν βλάπτει τους μουσουλμάνους ούτε με την γνώσσα του ούτε με το χέρι του».³

Σημείο αναφοράς είναι εκείνο που είπε ο Προφήτης, «Μα τον Αλλάχ δεν πιστεύει, μα τον Αλλάχ δεν πιστεύει, μα τον Αλλάχ

¹ Είναι ο Λιβανέζος ποιητής Μαχμπούμπ αλ-Χούρου, και ονομάζεται επίσης αλ-Σαρτούνου, διότι κατάγεται από ένα χωριό που ονομάζεται Σαρτούν.

² Al-Termizy, Kitāb al-Imān, Bāb ma Jā'a fī anna al-Muslim man salima al-Muslimūn min Lisanih wa yadih.

³ Muslim, Kitāb al-Imān, Bāb Bayān Tafadul al-Islām, a aye Umurah Afdal.

δεν πιστεύει, εκείνος που βλάπτει τον γείτονά του με τις κακές του πράξεις». ¹ Ο Ιμαμης Άχμαντ, αναφέρει στο ίδιο χαντίθ, «και τι θα πει «Μουα'ικαχ;» Απάντησε, «οι κακίες του». ² Και όταν του είπαν ότι υπάρχει μια γυναίκα που προσεύχεται την νύχτα και νυστεύει την ημέρα, αλλά βλάπτει τους γείτονές της». Τότε είπε ο Προφήτης, «Δεν καρποροφεί αυτό που κάνει, και θα ριχτεί στην κόλαση». ³ Ο Προφήτης ήθελε να αποκαταστήσει μια οικουμενική ειρήνη. Όταν ο Προφήτης πήγε σ' έναν κήπο που το είχε κάποιος από τους αλ-Ανσάρ, είδε μια καμήλα. Τότε η καμήλα έσμιξε στον Προφήτη και δάκρυσαν τα μάτια της, αμέως ο Προφήτης χαίδεψε τα γρομπαλάκια του, και ησύχασε η καμήλα. Ύστερα ρώτησε, «Ποιος είναι ο ιδιοκτήτης της καμήλας αυτής;» Τότε είπε κάποιος νεαρός από τους αλ-Ανσάρ, «Είναι δική μου Προφήτα του Αλλάχ». Του είπε ο Προφήτης, «Πρέπει να φοβάσαι τον Αλλάχ, και να συμπεριφερθείς με ηπιότητα στην καμήλα που σου την χάρισε ο Αλλάχ; Μου παραπονέθηκε, ότι την κάνεις να πεινάσει και την υπερφορτώνεις με δουλειές». ⁴

Ο ιμν Μασ'ούντ αφηγήθηκε ότι συνόδευε τον Προφήτη ένα από τα ταξίδια του, και ενώ πήγε για φυσικές ανάγκες, είδαμε ένα πουλί που είχε δυο παιδιά του. Εμείς πιάσαμε τα δυο παιδιά της, και η μητέρα πετούσε από πάνω μας. Ο Προφήτης ήρθε και

¹ Al-Bukhary, Kitāb al-Adab.

² Ahmad, al-Musnad, 45/ 139).

³ Al-Bukhary, fī Adab al-Mufrad.

⁴ Abu Dawud, Al-Sunan, Kitāb al-Jihād.

ρώτησε, «ποιος έκανε το πουλί αυτό να θρηνήσει τα παιδιά του; Δώστε του τα παιδιά του». ¹ Σημείο αναφοράς είναι επίσης η ιστορία της γυναίκας με την γάτα, που την φυλάκισε. Μέχρι που πέθανε. Είπε ο Προφήτης, (ΕΕΑΕ), όπως αφηγήθηκε ο Αμπντουλλάχ ιμπν Όμαρ, «βασάνισε μια γυναίκα μια γάτα που φυλάκισε μέχρι που πέθανε. Και η γυναίκα αυτή τιμωρήθηκε και ρίχτηκε στην κόλαση, διότι την φυλάκισε και δεν τάισε ούτε την πότισε, αλλά την φυλάκισε και δεν την άφησε να τρώει από τα υπάρχοντα της γης». ²

Τόνισε ο Προφήτης επίσης ότι κάποιος μπήκε στον παράδεισο για το έλεος που έδειξε για το δυψασμένο σκυλί που πότισε. Είπε ο Προφήτης, «Ένας άντρας είδε ένα σκυλί που έγλείφε το χώμα από την δίψα, και αμέσως έβγαλε το παπούτσι του και το γέμισε με νερό για να το ποτίσει, και όταν ήπιε και τελείωσε, ευχαριστήθηκε ο Αλλάχ από την πράξη, και τον βράβευσε με τον παράδεισο». ³ Αυτή είναι η ειρήνη στο Ισλάμ, είναι ειρήνη του ανθρώπου με τον εαυτόν του και με τους άλλους. Είναι ειρήνη με την κοινωνία, με τα ζώα, με τα αντικείμενα, είναι ειρήνη με όλον τον πλανήτη. Αυτό επιβεβαιώνει ότι η θρησκεία μας είναι θρησκεία ειρήνης, και ότι η φιλοσοφία της ειρήνης είναι ριζωμένη στο Ισλάμ.

¹ Abu Dawud, Al-Sunan, Kitāb al-Jihād.

² Al-Bukhary, Kitāb al-Anbyā, bāb ḥadith al-Ghar.

³ Al-Bukhary, Bāb al-Wodh'e.

Τρίτο κεφάλαιο
Η φιλοσοφία της διακυβέρνησης

Η φιλοσοφία της διακυβέρνησης στο Ισλάμ βασίζεται στο να λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα του λαού, και όπου βρίσκεται το συμφέρον βρίσκεται και ο νόμος του Θεού (του Παντοδύναμου). Όλα όσα επιτυγχάνουν ασφάλεια και σταθερότητα και έργα για την οικοδόμηση του σύμπαντος και την ευτυχία των ανθρώπων που συμμορφώνονται με τους σκοπούς των θρησκειών.

Όλα αυτά που οδηγούν σε αδικία ή διαφθορά ή υποανάπτυξη, έρχεται σε αντίθεση με τις αληθινές θρησκείες και τους σκοπούς τους. Το Ισλάμ δεν επιβάλλει μια άκαμπτη μορφή ενός συγκεκριμένου σιωπηλού συστήματος διακυβέρνησης, που δεν μπορεί να κανείς την παραβιάσει, αλλά όρισε κάποια κριτήρια και θεμέλια, όταν επετευχθούν, τότε το κυβερνητικό σύστημα θα είναι ορθό και το εγκρίνει το Ισλάμ. Όταν δεν υπάρχει ισορροπία, στα κριτήρια και στα θεμέλια αυτά, τότε το ίδιο θα συμβεί και με το κυβερνητικό σύστημα.

Ίσως το σημαντικότερο γνωστικό στοιχείο ενός συστήματος διακυβέρνησης είναι το ως πιο βαθμό μπορεί να επιτυγχάνει τα συμφέροντα της χώρας και του λαού, ή και τουλάχιστον το κατά πόσον επιδιώκει αυτό; Κάθε σύστημα διακυβέρνησης επιδιώκει να επιτύχει τα συμφέροντα της χώρας και του λαού υπό το πρίσμα της δικαιοσύνης, της ισότητας και της πειθαρχημένης ελευθερίας, μακριά από το χάος και την ευνοιοκρατία και την αφοσίωση που υπερεάζει αρνητικά την αξιοκρατία, αυτή είναι η ορθή διακυβέρνηση.

Κάτω από το κεντρικό θέμα αυτό, ο υπάρχων πολλές λεπτομέρειες που στοχεύουν στην επίτευξη δικαιοσύνης σε όλα

τα πολιτικά της, κοινωνικά και πολιτικά μεταξύ όλων των ανθρώπων, και χωρίς να υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ των ανθρώπων με βάση το χρώμα, το φύλο ή τη φυλή. Στην θρησκεία δεν υπάρχει κανένας εξαναγκασμός, και δεν επιτρέπεται να αναγκάζεται κάποιος άνθρωπος να ασπάζεται μια συγκεκριμένη θρησκεία.

Κάθε κυβερνητικό σύστημα εργάζεται για την επίτευξη αυτού του στόχου και επιδιώκει να παρέχει τις βασικές ανάγκες για την κοινωνία από τρόφιμα, ποτά, είδη ένδυσης, στέγαση και και στο σύστημα υγείας, παιδείας, οδοποιίας, και ούτω καθεξής που ζωή εξαρτάται και που τα έχουν ανάγκη η χώρα και ο λαός. Όταν ένα κυβερνητικό σύστημα εκπληρώνει αυτά, τότε θεωρείται ορθό, και ικανοποιεί τον Θεό και τους ανθρώπους, εκτός από τους κακούς και τους αλαζόνες, ή τους προδότες.

Οι μελετητές και οι επιστήμονες επιβεβαιώνουν ότι ο Αλλάχ (ο Παντοδύναμος) υποστηρίζει την δίκαιη χώρα, ακόμα και αν δεν πιστεύει, και δεν υποστηρίζει την άδικη χώρα, ακόμα και αν πιτεύει. Οι χώρες μπορούν να διαρκέσουν με τη δικαιοσύνη και την απιστία, και δεν δύνανται να διαρκέσουν με την αδικία και το Ισλάμ. Γιατί αν υπήρχε πραγματικό Ισλάμ, δεν θα υπήρχε αδικία.

Εκείνοι που εκμεταλλεύονται το θέμα της διαδοχής (χιλάφα), ως μέσο και εκμεταλλεύονται τη θρησκεία και παίζουν με τα συναισθήματα των ανθρώπων, χρησιμοποιώντας λανθασμένα μερικά κείμενα, χωρίς καμία γνώση της νομολογίας της πραγματικότητας και των σκοπών της. Θεωρούν την χιλάφα επίκεντρο στοιχείο για την κρίση της πίστης και της απιστίας. Εμείς τους απαντάμε, βασιζόμενοι σ' εκείνο που είπε ο υ Ιμάμης Καθηγητής Ahmed Al-Tayeb, Ιμάμης του Αλ-Άζχαρ στην

ομιλία του στο συνέδριο «Αλ-Άζχαρ στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και του εξτρεμισμού» ότι δεν υπάρχει διαφωνία μεταξύ των επιστημόνων που θεωρούν ότι είναι πιο κατάλληλο για την διαδοχή, να ενταχθεί στους παρακλάδους. Οι Ασαΐρα την θεωρούν παρακλάδο, και όχι βασικό θέμα.

Ο Ιμάμης ανέφερε ως επιχείρημα εκείνο που αναφέρει το βιβλίο (Σάρχ αλ-Μαουάκιφ)- είναι ένα από τα πιο σημαντικό βιβλίο στο ρεύμα των Ασαΐρα- ότι «θεωρείται βασικό στοιχείο της θρησκείας και του δόγματος, αλλά είναι ένα θέμα παρακλάδου». Στη συνέχεια σχολίασε ο Σεβασμιώτατος Ιμάμης λέγοντας: Πώς έγινε αυτό το ζήτημα, το οποίο δεν είναι από τις αρχές της θρησκείας, για τους σουνίτες, ένα κριτήριο της πίστης και της απιστίας και ένα θέμα που προκάλεσε αιματοχυσία, καταστροφή και παραμόρφωσε την αληθινή εικόνα της σωστής θρησκείας!

Όταν μίλησε ο Προφήτης, στο συλλογικό του χαντίθ, για το Ισλάμ και την πίστη και την καλοσύνη, δεν ανέφερε ότι η χιλάφα θεωρείται βασική αρχή του Ισλάμ ή της πίστης. Κρίνουμε χρήσιμο να αναφέρουμε εκείνο που αφηγήθηκε ο Όμαρ ιμπν αλ-Χαττάμπ,

Ενώ καθόμασταν μαζί με τον Απεσταλμένο του Αλλάχ (ΕΕΑΕ), ήρθε ένας άνθρωπος ντυμένος πανλεύκα ρούχα, με πολύ σκούρα μαλλιά δεν φαινόταν να ερχόταν από ταξίδι, και δεν τον γνώριζε κανένας από μας. Κάθισε μαζί με τον Προφήτη (ΕΕΑΕ), τοποθετώντας τα γόνατά του μπροστά στα γόνατα του του Προφήτη, ενώ ακόμπησε τις παλάμες του στους μηρούς του, λέγοντας: «Ω Μουχάμμαντ! Πες μου για το Ισλάμ». Είπε τότε ο Απεσταλμένος του Αλλάχ (ΕΕΑΕ): (Το Ισλάμ είναι να μαρτυρείς ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός, παρά μονάχα ο Αλλάχ και ο Μουχάμμαντ είναι ο Απεσταλμένος Του, και να τηρήσεις

τις προσευχές, και να δίνει την ζακάτ, και να νηστεύει τον μήνα του Ραμαζανιού, και να εκτελέσεις το προσκύνημα, αν μπορέσεις να το κάνεις. Του είπε: «Έχεις δίκαιο». Εμείς απορέσαμε, διότι τον ρωτούσε και πίστευε τις απαντήσεις του. Ύστειρα ρώτησε: «Πες μου σχετικά με την πίστη». Του απάντησε: «Να πιστεύεις στον Αλλάχ και τους αγγέλους Του, τα βιβλία και τους προφήτες Του και την ημέρα της κρίσεως, και να πιστεύεις εξίσου στην μοίρα και το πεπρωμένο είτε σου φέρνουν καλό είτε σου φέρνουν κακό». Του είπε: «Έχεις δίκαιο». Μετά του ζήτησε να του εξηγήσει την έννοια του ιχσαάν. Εκείνος είπε, «Να λατρεύεις τον Αλλάχ αληθινά σαν να τον βλέπεις, και ακόμα και αν δεν τον βλέπεις εσύ, να γνωρίζεις ότι Εκείνος σε βλέπει». Του ζήτησε λέγοντας, «Πες μου για την Ώρα». Του απάντησε, «Δεν γνωρίζω παραπάνω από ό,τι εσύ γνωρίζεις». Του ζήτησε: «Πες μου για τα σημάδια της». Είπε: «Να γεννήσει η δούλα την κυρία της και να δείτε τους ξυπόλητους, κοραλεασμένους, άπορους και βοσκούς, να , είπε ο Όμαρ στη συνέχεια: «Και έφυγε εκείνος, ενώ εγώ κέμεινα συλλογισμένος». Τότε με ρώτησε ο Προφήτης, «Ω Όμαρ! Γνωρίζει ποιος ήταν ο άνθρωπος;» Του απάντησα ο Αλλάχ και ο Απεσταλμένος Του γνωρίζουν. Τότε είπε: (Ήταν ο Γαβρίλης, ο οποίος ήρθε για να σας διδάξει τη θρησκεία σας).¹ Όλα τα χαντίθ που αναφέρονται στη διαδοχή και την Μπάι'α θα μπορούσαμε να φέρουμε στο σύνολό τους υπό το φως των δεδομένων της εποχής μας σήμερα και την ανάγκη να δημιουργηθεί ένα μόνο δίκαιο σύστημα διακυβέρνησης που έχει πρόεδρο και ιδρύματα, και να έχει σκοπό την επίτευξη της δικαιοσύνης μεταξύ των ανθρώπων, και τα συμφέροντα της

¹ Muslim, Kitāb al-Imān, Bāb M^ḥarifat al-Imān wa al-Islām.

χώρας και του λαού, και βασιζείται στην *Σούρα (الشورى)* και να επωφεληθούν από τις ικανότητες και από τους ανθρώπους που έχουν εμπειρία. Έτσι ώστε να μην αφήνονται οι άνθρωποι στο χάος, και με τον τρόπο αυτό, δεν θα υπάρχει κανένα πρόβλημα αργότερα στις ονομασίες και τους τίτλους, εφόσον επιτευχθούν οι στόχοι και οι στόχοι του Ισλάμ, και που επιδιώκει το Ισλάμ να διαδώσει μεταξύ όλων των ανθρώπων, προς όφελος της θρησκείας και της ζωής τους.

Ως εκ τούτου, μερικές κοινωνίες θεσπίσουν νόμους για τη ρύθμιση διαφόρων υποθέσεων της ζωής των ανθρώπων, έτσι ώστε να επιτευχθεί η δικαιοσύνη και η ισότητα, και αυτό βοηθά επίσης στην εξάλειψη όλων των ειδών των εγκλημάτων, και οδηγεί στην ανοικοδόμηση του σύμπαντος, και για την επίτευξη της ασφάλειας, της σταθερότητας, της προόδου και της ευημερίας. Όλα αυτά αφορούν στα ζητήματα που δεν έχουν αναμφισβήτητα επιχειρήματα. Σημειώτεον είναι επίσης ότι η ξερεύνηση των συγχορόνων ζητημάτων, και αυτό απαιτεί ένα ιτζτιχάντ νομολογικό, που ταυτίζεται με τον χώρο και τον χρόνο.

Ο Αλλάχ δεν περιορίζει την επιστήμη και την γνώση της ισλαμικής νομολογίας σε μερικούς ανθρώπους, ή σε μια συγκεκριμένη γενιά ούτε σε μια συγκεκριμένη εποχή.

Οι επιστήμονες θεωρούν επικίνδυνη την αδράνεια και τον αποκλεισμό, επίσης την προσπάθεια επιβολής μερικών φετφάδων που ήταν κατάλληλοι για συγκεκριμένες εποχές.

Οι νομολόγοι επιβεβαιώνουν ότι οι φετφάδες αλλάζουν ανάλογα με τον χώρο και τον χρόνο ή την κατάσταση.

Αυτό καθαυτό απαιτεί σενή συνεργασία μεταξύ των των θρησκευτικών, κοινοβουλευτικών και εκτελεστικών ιδρυμάτων,

για να ταυτιστούν με την πραγματικότητα, χωρίς καμία παραβίαση ούτε αλλοίωση των αρχών της θρησκείας μας.

Στο σημείο αυτό επιβεβαιώνουμε μερικά στοιχεία,

- 1- Δεν υπάρχει καμία αντίφαση ανάμεσα στα επιχειρήματα από τα ιερά κείμενα και την λογική. Δηλαδή δεν υπάρχει αντίθεση ανάμεσα στα ιερά κείμενα και την λογική, διότι το Ισλάμ είναι η θρησκεία της *φίτρα*. Όπου το συμφέρον των ανθρώπων, ταυτίζεται με τον νόμο του Αλλάχ, εκτός αν υπάρχει διάθεση να επιτρέψει κανείς αγαπογευμένο ή να απαγορεύει κάτι επιτρεπτό. Θεωρούμε χρήσιμο να αναφέρουμε τα εδάφια που καλούν για συλλογισμό, όπως, «δεν το κατανοούν παρά εκείνοι που κατέχουν την γνώση». Επίσης, «Στις ιστορίες τους υπάρχει δίδαγμα για τους ανθρώπους με φρόνηση». Και «Να πεις: «Γυρίζετε όλη τη γη και να δείτε ποιο ήταν το τέλος εκείνων που φέρθηκαν στους προφήτες ωσάν να ήταν ψεύτες». Επίσης, Δεν Είχαν διανύσει τη γη και δεν γνώριζαν την τύχη εκείνων που είχαν προηγηθεί; Η ζωή στο Μετέπειτα είναι η καλύτερη ζωή και ανήκει στους θεοσεβείς. Δεν θα καταλάβετε λοιπόν;» και «Δεν βλέπετε ότι ο Αλλάχ

¹ Αλ-Ανκαμπούτ, (ε΄).

² Γιουσούφ, 111..

³ Αλ-Αν'άμ, 11.

^ε Γιουσούφ, 109.

στέλνει τη βροχή από τον ουρανό και αναπτύσσουμε καρπούς ποικίλων χρωμάτων και ότι υπάρχουν ανάμεσα στα βουνά, ραβδώσεις άσπρες και κόκκινες και άλλων ποικίλων αποχρώσεων επίσης μαύρα βουνά. Δεν υπάρχουν άνθρωποι καιζώα που έχουν διαφορετικά χρώματα; Μόνο εκείνοι οι δούλοι Του που έχουν δεχτεί τη διδασκαλία φοβούνται τον Αλλάχ. Ο Αλλάχ είναι Πανίσχυρος και Ελεήμων». ¹ Όταν αποκαλύφθηκε το εξής εδάφιο, «στην δημιουργία των ουρανών και της γης, στην διαδοχή της ημέρας και της νύχτας υπάρχουν, πράγματι, σημάδια για ανθρώπους με νοημοσύνη». ² Ο Προφήτης είπε, «Αλλίμον σε εκείνον που διαβάξει αυτό το εδάφιο, και δεν το σκέφτεται». ³

Δεν υπάρχει αντίθεση ανάμεσα στην επιστήμη και το Ισλάμ, διότι το ισλαμικό έθνος αναζητά πάντα την επιστήμη, και θεωρείται ένα σημαντικό χαρακτηριστικό της γνώρισμα. Το Κοράνι τονίζει, «Διακήρυξε στο όμα του Κυρίου σου, Εκείνου που έπλασε. Έπλασε τον άνθρωπο από ένα θρόμβο αίματος. Κήρυξε! Και ο Κύριός σου είναι απέραντα γενναιόδωρος. Που δίδαξε τον άνθρωπο με την πένα. Και του έμαθε όσα εκείνος δεν γνώριζε. Ο άνθρωπος όμως παρανομεί. Γιατί νομίζει ότι

¹ Φατίρ, 27- 28.

² Αλ Ιμράν, 190.

³ Ibn Hibban, al-Şahih, Kitāb al-Riqaq, Bāb al-Tawbah, 2/ 387.

δεν έχει καμία ανάγκη».¹ Επίσης, «Είναι ίσιοι εκείνοι που γνωρίζουν (την αλήθεια) μ' εκείνους που δεν την γνωρίζουν;». μόνο όσοι είναι προικισμένοι με κατανόηση θα προσέξουν».² Και αναφέρει, «Πριν από εσένα δεν στείλαμε κανένα ως Απεσταλμένο παρά άντρες, στους οποίους είχαμε κάνει αποκαλύψεις. Ρωτήστε τους ανθρώπους που έχουν γνώση, αν υπάρχει κάτι που δεν ξέρετε».³

Το Ισλάμ μας καλεί να βασιζόμαστε στην επιστήμη και τη γνώση, και μας απαγορεύει να παραμένουμε στην αμάθεια και στην αμορφωσιά. Ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) έθεσε σαν όρο για την απελευθέρωση των αιχμαλώτων της μάχης του Μπαντρ, να διδάξει ο κάθε αιχμάλωτος δέκα από τα παιδιά των μουσουλμάνων στην Μεντίνα. Αυτό επιβεβαιώνει το ενδιαφέρον του Προφήτη για την επιστήμη και την αξία που έχει.

¶- Δεν υπάρχει καμία αντίφαση μεταξύ θρησκείας και κράτους, και το επιτυχημένο κράτος είναι εκείνο που διαδραματίζει ασπίδα υπεράσπισης για την σωστή πίστη. Η σχέση μεταξύ θρησκείας και κράτους δεν είναι εχθρική και δεν πρόκειται να πάρει αυτή την μορφή. Μια σωστή και μετριοπαθής πίστη, συμβάλλει σε μεγάλο βαθμό στην

¹ Αλ-Αλάκ, 1-Υ.

² Αλ-Ζούμαρ, 3.

³ Αλ-Ανμπιγιά, Υ.

κατασκευή και τη σταθερότητα ενός σύγχρονου δημοκρατικού κράτους που βασίζεται στα θεμέλια του εθνικού κράτους. Ένα επιτυχημένο κράτος δεν μπορεί να συγκρουστεί με το ανθρώπινο ένστικτο, που αναζητά τη σωστή ορθολογική πίστη. Θα πρέπει να διακρίνουμε σαφώς μεταξύ σωστής πίστης και εξτρεμισμού, διότι η σωστή πίστη οδηγεί τον άνθρωπο στην ανοχή, τη συμπόνια, ειλικρίνεια, τους καλούς τρόπους και στην ειρηνική συνύπαρξη με τον εαυτό του και με τους άλλους, που υποστηρίζουμε όλοι μας. Ενώ τον εξτρεμισμό και την τρομοκρατία, που ευθύνονται για τους βανδαλισμούς καταστροφής, και την κατεδάφιση, την αιματοχυσία, την λεηλασία, είναι η ανίατη ασθένεια που πρέπει να αντισταθούμε όλοι και να σταθούμε ως επιφυλακή ενάντια σ' αυτήν. Πρέπει να συνεργαστεί με όλες μας τις δυνάμεις για να τους εξαλείψει από τις ρίζες τους. Σε αυτήν την εξίσωση, δεν είναι δύσκολο να γίνει διάκριση μεταξύ της σωστής θρησκείας, και της τρομοκρατικής αποκλίνουσας σκέψης, η οποία είναι ψευδής, υπογραμμίζοντας ότι η σύγκρουση ανάμεσα στο σωστό και το λάθος, υπάρχει και συνεχίζει μέχρι την ημέρα της κρίσεως. Πρέπει να ξέρουμε όμως ότι το δίκαιο θα κερδίσει, «καταπολεμούμε το ψεύδος με την αλήθεια, η οποία το εκμηδενίζει και το εξαφανίζει. Και αλλοίμονό σας για όσα αποδίδετε στον Θεό». Σημειωτέον είναι επίσης το εξής εδάφιο, «Δεν βλέπετε με τι παρομοιάζει ο Αλλάχ τον καλό λόγο; Τον

¹ Αυτόθι, 17.

παρομοιάζει με ένα καλό δέντρο, του οποίου οι ρίζες είναι χωμένες βαθιά μέσα στο χώμα και τα κλαδιά του φθάνουν ως τον ουρανό. Καρποφορεί κάθε εποχή με την άδεια του Κυρίου και ο Αλλάχ προσφέρει στους ανθρώπους παραβολές, για να καταλάβουν».¹

Η νίκη πάντα είναι στο πλευρό των πιστών, καθώς αναφέρει το Κοράνι, «Ο λόγος Μας είχε προηγηθεί σχετικά με τους δούλους Μας, τους Απεσταλμένους. Ότι θα έχουν, βέβαια την προστασία Μας». Αναφέρει επίσης, «και ασφαλώς δίνουμε υπόσχεση ότι θα βοηθήσουμε τους πιστούς να νικήσουν».²

Πιστεύουμε ότι η υπόθεσή μας είναι δίκαιη, διότι είναι υπόθεση θρησκείας και πατρίδας. Οτιδήποτε καλεί για ανοικοδόμηση, την εργασία και την παραγωγή, και την ευτυχία των ανθρώπων και για την επίτευξη ασφάλειας και σταθερότητας, είναι μια αληθινή θρησκεία και ταυτίζεται με την ανθρωπότητα. Όλα όσο καλούν για καταστροφή και διαφθορά και την αιματοχυσία, αντιτίθενται στις θρησκείες και τις υψηλές αξίες και την ανθρώπινη φύση. Η θρησκεία και το κράτος δεν συγχροούνται, διότι η θρησκεία και το κράτος βάζουν τα θεμέλια της υπηκότητας, και ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις και να εργαστούμε μαζί για το καλό της χώρας μας και το καλό όλων των ανθρώπων. Πρέπει να επιθυμούμε το

¹ Ιμπράημ, 71-72.

² Αλ-Σαφφάτ, 111-112.

³ Αλ-Ρούμ, 17.

καλό για τους άλλους όπως το επιθυμούμε για τον εαυτόν μας διότι οι θρησκείες θεωρούνται έλεος, ανοχή, δίνουν έμφαση στην ανθρωπιά, θρησκείες είναι να μάθει κανείς να δώσει. Η θρησκεία και το κράτος απαιτούν από όλους μας αλληλεγγύη, και να μην είναι μεταξύ μας πεινασμένοι και δεν στερούνται και καμία ντροπή και δεν επιτρέπει να υπάρχουν άστεγοι ούτε άνθρωποι που πάσχουν από στέρησης. Η θρησκεία και κράτος προθούν τον άνθρωπο να εργάζεται και να παράγει, και να αναζητά πάντα την αριστεία και την τελειότητα. Οι δυο πόλοι, θρησκεία και κράτος, καταπολεμούν την ανεργία, την αδράνεια και την τεμπελιά, την τρομοκρατία, την αμέλεια, τη διαφθορά, την καταστροφή και τον βανδαλισμό. Απαγορεύουν επίσης ρητά να προκαλεί κανείς ταραχές και συγκρούσεις, και δεν δέχονται με κανένα τρόπο την προδοσία. Επιβεβαιώνουμε ότι εκείνοι που θεωρούν ότι υπάρχει σύγκρουση μεταξύ θρησκείας και κράτους, δεν κατανοούν την ουσία των θρησκειών ούτε γνωρίζει την έννοια του δικαίου κράτους. Η σύγκρουση δημιουργείται λόγω παρανόησης της φύσης της θρησκείας ή της αληθούς έννοιας του δικαίου κράτους ή και των δυο μαζί.

Υπογραμμίζουμε ότι πρέπει να υπάρχει πλήρης σεβασμός για το σύνταγμα του κράτους και τους νόμους του, και δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση, να δημιουργούνται παρακρατικοί οργανισμοί, που να εμποδίζουν ή να αμφισβητούν την εξουσία του κράτους. Αυτό το γεγονός υπηρεάζει αρνητικά την λειτουργία του κράτους και της θρησκείας.¹

¹ Mouhammad Mukhtar, *Al-Din wa al-Daulah*, σσ. 7- 9.

¶- Η δικαιοσύνη θεωρείται ένα από τα βασικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν την δίκαιη διακυβέρνηση. Πρέπει να τηρείται η δικαιοσύνη με όλους, με τον φίλο και με τον εχθρό. Το Κοράνι αναφέρει, «Είναι αλήθεια, ο Αλλάχ έχει δώσει εντολή να επικρατεί η δικαιοσύνη και η αγαθοεργία και η γενναιοδωρία προς τους συγγενείς. Απαγορεύει την απρέπεια, την καικεντρέχεια και την αδικία. Σας επιπλήττει για να προσέχετε».¹ Τονίζει επίσης, «Αλήθεια, ο Αλλάχ σας διατάζει να παραχωρήσετε την εξουσία σ' αυτούς που τη δικαιούνται και όταν κρίνετε τους ανθρώπους, να τους κρίνετε με δικαιοσύνη. Και είναι βέβαιο ότι εκείνα που σας συμβουλεύει ο Αλλάχ είναι εξάισια. Ο Αλλάχ ακούει και βλέπει τα πάντα».² Επίσης, «Ω εσείς που πιστεύετε! Τηρείτε τους νόμους της δικαιοσύνης με ακρίβεια και γίνετε μάρτυρες του Αλλάχ, έστω και αν αυτό φτρέφεται εναντίον σας ή εναντίον των γονέων ή των συγγενών σας. Είτε πλούσιος είναι, είτε φτωχός, το ενδιαφέρον που έχει ο Αλλάχ γι' αυτούς είναι μεγαλύτερο από το δικό σας. Γι' αυτό μην ακολουθείτε τους ασεβείς σας πόθους για να μπορέσετε να φερθείτε με δικαιοσύνη. Αν καλύψετε την αλήθεια ή την αποφύγετε, τότε μην ξεχνάτε ότι ο Αλλάχ γνωρίζει καλά εκείνα που πράττετε».³ Σημείο αναφοράς είναι εκείνο που είπε ο

¹ Αλ-Νάχλ, 90.

² Αλ-Νισά, 58.

³ Αυτόθι, 130.

Προφήτης, (ΕΕΑΕ), «Εφτά θα μένουν στη σιαά του έλεους του Αλλάχ, ο δίκαιος άρχων, ο θεοσεβής νέος άνθρωπος, ο άνθρωπος που τηρεί τις προσευχές του στα τεμένη, και οι δυο άνθρωποι που αγαπά ο ένας τον άλλον για τον Αλλάχ στη ζωή και μέχρι θανάτου, και ένας άντρας που προσπαθεί μια γυναίκα, όμορφη και πλούσια, να τον παρασύρει στην αμαρτία, ενώ εκείνος της λέει «φοβάμαι τον Αλλάχ». Ο άνθρωπος ο δίνει κρυφά ελεημοσύνη, και ο άνθρωπος που δοξάζει τον Αλλάχ με δακρυσιμένα τα μάτια».¹ Είπε επίσης ο Προφήτης, «Ο πιο αγαπημένος άνθρωπος για τον Αλλάχ και τον οποίο θα έχει πιο κοντά του, είναι ο δίκαιος άρχων, ενώ εκείνος που τον μισεί ο Αλλάχ και θα τον αποκλείει, την ημέρα της κρίσεως, είναι ο άδικος άρχων».² Είπε επίσης, «Ο Αλλάχ ανταποκρίνεται σε παρακλήσεις τριών είδη ανθρώπων, του δικαίου άρχοντα, του ανθρώπου που νηστεύει μέχρις ότου να τελειώσει η νηστεία του και του αδιημένου ανθρώπου, όπου ο Αλλάχ λέει: «Οριίζομαι στα Μεγαλεία και στη Δόξα μου, αργά ή γρήγορα, θα σε δικαιώνω».³ «Οτιδήποτε άνθρωπος αναλαμβάνει τις υποθέσεις δέκα ανθρώπων και παραπάνω, θα έρθει την

¹ Al-Bukhary, Kitāb al-Azān, Bāb man Jalas fi al-Masjid Yantzir al-Şalah wa Fađl al-Masajid.

² Ahmad, Al-Musnad, 11525.

³ Ibn Majah, Kitāb al-Şeyiam.

ημέρα της κρίσεως, αλυσοδεμένος, και τον λύσει το καλό του έργο, ή θα τον καταστρέψει το κακό του έργο».¹

Επίσης, «Οι δίκαιοι άνθρωποι κάθονται στα δεξιά του Αλλάχ πάνω σε υψηλά καθίσματα. Είναι οι άνθρωποι που τηρούν την δικαιοσύνη στις κρίσεις τους και ανάμεσα στους συγγενείς τους, και δεν αδικούν».²

Το ίδιο έχει επιβεβαιώσει ο Άμπου Μπακρ (ΕΑΕ), στο πρώτο του κήρυγμα, όταν ανέλαβε τις υποθέσεις του χαλιφάτου: «Ω άνθρωποι! Ανέλαβε την εξουσία πάνω σας, και δεν είμαι ο καλύτερος ανάμεσά σας. Γι' αυτό, αν πράττω το καλό, να με βοηθήσετε, και αν κάνω κακό, τότε να με επαναφέρετε στον σωστό δρόμο. Η φιλαλήθεια είναι χαρακτηριστικό στοιχείο της εμπιστοσύνης, και το ψέμα είναι προδοσία. Ο αδύναμος ανάμεσά σας, για μένα είναι δυνατός μέχρι να τον δικαιώσω θεώ θέλοντος. Και ο δυνατός ανάμεσά σας είναι αδύναμος κατά την κρίση μου, μέχρι να τηρήσει την δικαιοσύνη. Υπακούστε με, εφ' όσον υπακούω στον Αλλάχ και τον Απεσταλμένο του. Αν όμως ανυπακούω στον Αλλάχ και στον Απεσταλμένο Του, τότε δεν είστε υποχρεωμένοι να με υπακούετε».³

Το ίδιο έκανε ο Όμαρ ιμπν αλ-Χαττάμπ στο πρώτο του κήρυγμα. Στο σημείο αυτό κρίνουμε χρήσιμο να αναφερθούμε στην επιστολή που έστειλε στον Άμπου Μούσσα αλ-Ασ'άρι,

¹ Ahmad, Al-Musnad, 22300.

² Muslim, Kitāb al-Imarah, Bāb al-Imām al-^cAdil wa ^cUqubat al-Ja'ir.

³ Ibn Hishām, Al-Sirah al-Nabawiyiah, 2/ 82.

(ΕΑΕ), «Η δικαιοσύνη είναι υποχρεωτική, γι' αυτό να προσέχεις όταν κάποιος καταθέτει σε σένα, διότι η αλήθεια δεν έχει σημασία αν δεν τηρείται και έχει δυναμική ισχύ. Πρέπει να αντιμετωπίζεις όλους τους ανθρώπους με ίσιο τρόπο, για να μην έχει κάποιος ισχυρός ότι θα πάρεις άδεια του μέρους του, ότι να φοβάται ο αδύναμος την αδικία σου. Αυτός που ισχυρίζεται κάτι, είναι εκείνος που πρέπει να υποστηρίζει τον ισχυρισμό του. Και εκείνος που αρνείται, πρέπει να οριζείται για να υποστηρίζει τη στάση του. Η συμφιλίωση επιτρέπεται να υπάρχει μεταξύ των μουσουλμάνων, εκτός αν απαγορεύει κάτι επιτρεπτό, ή επιτρέπει κάτι απαγορευμένο. Αν κρίνεις σε μια υπόθεση, και ανακαλύψεις κάποια άλλη πιο κατάλληλη κρίση, τότε να την υιοθετήσεις, διότι καλύτερη να γυρίσει στο δίκαιο, παρά να συνεχίσεις στην αδικία. Πρέπει να κατανοήσεις τις περίπλοκες υποθέσεις, διαφορετικά να επιλέξεις εκείνο που θα ρεχθεί ότι θα ικανοποιήσεται. Αλλάχ. Δώσε χρόνο στον καταγγέλλοντα, για να φέρει κάποιο επιχείρημα, και αν δεν το κάνει, τότε η κρίση να είναι εις βάθος του. Οι μουσουλμάνοι είναι ίσοι, εκτός από εκείνον που μαστιγώνεται σε κάποια ποινή, ή κάποιον που ψευδομαρτυρεί. Ο Αλλάχ γνωρίζει αυτό που κρύβετε, και σας δίνει την ευκαιρία να χρησιμοποιήσετε τα επιχειρήματα για να αυτουπερασπίζεστε. Μακριά από τον θυμό, το άγχος, και να μην είστε άδικοι με τους εχθρούς. Όποιος έχει την συνείδησή του καθαρή απέναντι στον Αλλάχ, τότε ο Αλλάχ θα φτιάξει ο Αλλάχ τις σχέσεις του με τους ανθρώπους. Ο Αλλάχ δέχεται από τον δούλο Του μόνο εκείνο που Του το αφιερώνει αποκλειστικά. Οι εύνοιες του Αλλάχ είναι

πολλές και το έλεος του είναι απέραντο. Την ειρήνη του Αλλάχ να έχετε!

Ο Χάφιζ Ιμπράημ περιγράφει τον Όμαρ στο ποίημά του που την τιτλοφορεί «αλ-Ομαρία».¹

Ο αγγελιαφόρος του Κίσαρ τρόμαξε όταν είδε τον Όμαρ
Σαν έναν από τους απλούς πολίτες, ενώ ήταν χαλίφης
Ενώ οι βασιλείς της Περσίας έχουν
Στρατιώτες και φύλακες που την υπερασπίζονται
Τον είδε να κοιμάται πολύ βαθιά
Και είδε πάνω του θριαμβευτικό μεγαλείο
Στη σιά πάνω από το χώμα σκεπασμένος
Με ένα ρούχο κουρελιασμένο
Τότε έχουν απαξιωθεί στα μάτια του όλοι
οι Κίσαρες και όλα όσα κατέχουν.
Και είπε το κάποια έκφραση που έγινε παροιμία
Που μεταφέρεται από την μια γενιά στην άλλη.
Έχεις την ασφάλεια διότι μεταξύ τους τηρείς την δικαιοσύνη
Και κοιμήθηκες πολύ βαθιά
Όταν πεινάνε οι άνθρωποι, πεινάει και αυτός
Μαζί τους μέχρι να τελειώνει η πείνα.
Η πείνα του χαλίφη, ενώ τα έχει όλα στα χέρια του
Πεινάει διότι εξασκείται, και η δόξα ανήκει στον Αλλάχ
Ποιος είναι σαν τον Όμαρ
Και ποιος μπορεί να μοιάζει με τον Όμαρ;

¹ Al-Darqatry, *Al-Sunan*, (5/369), και Ibn Shabah, *Tarīkh, al-Mantina*, (2/776).

² Hafiz Ibrahim, *Diwan*, 1/ 83-85.

Όταν κάποιος έγγραφει στον Όμαρ ιμπν Αμπντουλαζίζ, ότι πολλαπλασιάστηκαν οι κλέφτες στην πόλη. Τότε του έγγραφε ο Όμαρ να τηρήσει την δικαιοσύνη¹. Σημείο αναφοράς είναι εκείνο που είπε ένας επιστήμονας για την δικαιοσύνη, «Η δικαιοσύνη είναι ζυγαριά που βάζει ο Αλλάχ για τα δημιουργήματά Του, και για το δίκαιο να μην διαφοροποιείσαι από την ζυγαριά Του, και να μην αντιθέσσαι στην εξουσία Του. Και να τηρείς τη δικαιοσύνη με δυο πράγματα, την έλλειψη απληστίας και ευσέβεια».²

Ο ιμπν Χαζμ είπε, «Την μεγαλύτερη εύνοια που χαρίζει ο Αλλάχ στον άνθρωπο είναι ότι εμφυτεύσει μέσα του την αγάπη της δικαιοσύνης και του δικαίου».³

- ξ- Αυτό που προσπαθεί να ενισχύσει το εθνικό κράτος και να εδραιώσει τα θεμέλια του, είναι μια νόμιμη και εθνική επιθυμία. Όποιος προσπαθεί να υπονομεύσει τη δομή του κράτους ή να διαταράξει την πορεία του ή να καταστρέψει την υποδομή του ή να εκφοβίσει τους ασφαλείς ανθρώπους, είναι εγκληματίας και το έγκλημά του έρχεται εις βάρος της θρησκείας και της πατρίδας του.
- θ- Η εξουσία έχει γίνει υπό το πρίσμα των εξτρεμιστικών ομάδων και των ιδεολογιών τους, σκοπός και όχι μέσο. Η

¹ Abu Nu'aym, Hulyiat al-Awlyia, 5/305, Dār al-Kitāb al-ʿAraby, Beirut.

² Naḍrat al-Naʿim fī Akhlaq al-Rasūl al-Karim, 7/2793, Dār al-Wasilah lil-Nashr wa al-Tauzʿi, Jaddah.

³ Αυτόθι, 7/2817.

σκέψη αυτών των ομάδων σχετικά με αυτό είναι ένα πράγμα χωρίς δεύτερο, είτε να αναλάβουν την εξουσία, είτε να καταστρέψουν μέχρι να πέσουν τα καθεστώτα. Και για να κάνουν αυτό, επιτρέπουν τα πάντα στους εαυτούς τους. Όλα όσα μπορούν να συμβάλουν στην στην επίτευξη των στόχων τους στην εξουσία, ακόμη και αν αυτό θα οδηγήσει σε αιματοχυσία ή να τρομοκρατήσουν τους αθώους, ή να οδηγήσει στην πτώση των κρατών, ή στην τεμάχισή τους, ή την καταστροφή τους, ή να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξή τους. Επομένως, τα στελέχη αυτών των ομάδων δεν αναμένεται να κάνουν καλό για τις πατρίδες τους, αυτοί προκαλούν μόνο καταστροφή όπου κατευθύνονται, αυτοί πιστεύουν μόνο στους εαυτούς τους. Δεν πιστεύουν σε καμία πατρίδα, δεν έχουν εμπιστοσύνη στο εθνικό κράτος, είναι έτοιμα να συμμαχήσουν με τους εχθρούς, ακόμα και με την Παγκόσμια Σιωνιστική, αλλά με τον ίδιο τον διάβολο, και με όποιον τους υπόσχεται ότι θα τους βοηθήσει να φτάσουν στην εξουσία και να πετύχουν αυτό που θέλουν. Δεν θεωρούν ότι το έργο τους προδοσία, αλλά το θεωρούν προσωρινή συμμαχία, εφ' όσον το κάνουν για να φτάσουν στο στόχο τους. Αυτές οι ομάδες εξαπατούν τους απλούς ανθρώπους, ότι δηλαδή υποστηρίζουν την θρησκεία, ενώ οι θρησκείες δεν έχουν καμία σχέση με τις πράξεις τους, την προδοσία και την αποκλίνουσα σκέψη τους.

Προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους τους, βρίσκουν κάποιες δικαιολογίες όπως ορισμένοι κυβερνώντες δεν εφαρμόζουν τους νόμους του Θεού. Όταν πρόκειται να γίνει συζήτηση με τα στελέχη των ομάδων αυτών με

της έννοιας του νόμου του Θεού, θα βρει κανείς ότι δεν έχουν καμία γνώση περί του θέματος αυτού.

Έχω υπογραμμίσει με εμφανή τρόπο στο βιβλίο μου: «Έννοιες που πρέπει να διορθώνονται» και «Οι Αυταπάτες των τρομοκρατών και η αντιμετώπισή τους» ότι η δέσμευση σε ό, τι έχει αποκαλύψει ο Αλλάχ (ο Παντοδύναμος), δεν εμποδίζει την επίκληση των ανθρώπων στους νόμους που νομοθετούν οι ίδιοι στο πλαίσιο των γενικών αρχών της νομοθεσίας, ανάλογα με τον χώρο και τον χρόνο. Η χρήση των νόμων αυτών, δεν αντιτίθεται με τον νόμο του Θεού, αρκεί να εξυπηρετεί το γενικό συμφέρον των λαών και των ατόμων και των κοινωνιών. Ωστόσο, το σημαντικότερο πράγμα που προειδοποιούμε είναι το τι έχουν οι ομάδες αυτές μέσα τους από μίσος για την κοινωνία, και προσπαθούν να την καταστρέψουν με διάφορους τρόπους, ή να παραμορφώσουν τις αλήθειες. Ωστόσο, τα καταστροφικά τους σχέδια, τα κατευθύνουν προς τις πατρίδες τους, και αυτό δείχνει ότι δεν έχουν καμία αφοσίωση για τα έθνη τους. Ωστε κάποιες από αυτές, ανεξάρτητα από το επάγγελμά του, να βρίσκονται μπροστά σε έναν εθνικό παραγωγό και σε ένα άλλο μη εθνικό, και προτιμά να αγοράσει το ξένο, για να καταστρέψει την παραγωγικότητα της εθνικής βιομηχανίας, καθώς αυτό οδηγεί στην αποδυνάμωση του κράτους και στην πτώση του. Το γεγονός αυτό, όπως νομίζουν, που μπορεί να συμβάλει στο να καταλάβουν την εξουσία. Όλα τα σχέδια τους, με το θέλημα του θεού, δεν θα καρποφορήσουν και θα ματαιωθούν. Το Κοράνι τονίζει, «Και εκείνοι σχεδιάζουν, αλλά και ο Αλλάχ σχεδιάζει, και ο Αλλάχ είναι ο Καλύτερος που βάζει σχέδια».¹

¹ Αλ-Ανφάλ, 31.

Προειδοποιούμε επίσης ενάντια στις εκστρατείες και μηχανισμούς στρέβλωσης και μετατροπής των γεγονότων μέσω διαδουκρίου και ορισμένων μέσων ενημέρωσης, μέσα από τα οποία αυτά τα στελέχη διεισδύουν, διαδίδοντας τα ψέματα, γι' αυτό πρέπει να αποδείξουμε και να βεβαιωθούμε από τα γεγονότα, έτσι ώστε να μην πέσουμε στην παγίδα τους, και να οδηγηθούμε στο αυτό χάος. Το Κοράνι αναφέρει, «Ω εσείς που πιστεύετε! Αν ένας ασεβής σας φέρει κάποια είδηση, να βεβαιωθείτε πρώτα για την ακρίβεια της είδησης, για να μην κάνετε κακό σε ανθρώπους εν αγνοία και μετά μετανοιώνετε για την πράξη σας».¹

¶ Πρέπει να ξαναδιαβάσουμε την πνευματική κληρονομιά μας, πολύ προσεχτικά και να διακρίνει μεταξύ σταθερών και μεταβλητών υποθέσεων, μεταξύ των κρίσεων των νομολόγων που ταυτόζονταν με τον χώρο και τον χρόνο τους, και των απαιτήσεων της εποχής στην οποία ζούμε. Η ανάγνωση των κειμένων θα πρέπει να γίνει από μελετητές και ειδικευμένους για την επίλυση των προβλημάτων του παρόντος ειδικά σε σχέση με τους κανόνες του πολέμου, ειρήνης και διακυβέρνησης. Ειδικά στις εξειδικευμένες επιστημονικές και ερευνητικές μελέτες, ώστε το Πανεπιστήμιο να είναι πραγματικά στην υπηρεσία της κοινωνίας, καθώς και μέσω εξειδικευμένων επιστημονικών και νομολογιακών θεσμών.

¹ Αλ-Χουτζουράτ, 1.

Επίλογος

Εν καταλείδει και μετά από ένα μακρύ διανοητικό ταξίδι με τη φιλοσοφία του πολέμου και της ειρήνης και της διακυβέρνησης, που συνοψίζω σε αυτές τις σελίδες για να αποδείξω την αλήθει, και να διορθώσουν τις παρανοήσεις που υπάρχουν στις έννοιες των όρων. Προτίμησα την διευκόλυνση του αναγνώστη, και λαμβάνοντας υπόψη το ρυθμό της επιταχυνόμενης εποχής σε όλες τις υποθέσεις. Έχω την χαρά να προσφέρω στα χέρια του αναγνώστη κάποιες γνώσεις που περιλαμβάνονται στην έρευνα, οι οποίες είναι οι εξής:

- 1- Πολλές από τις ανισορροπίες που μαστίζει τις κοινωνίες και τα έθνη, είναι αποτέλεσμα μιας παρανόησης της φιλοσοφίας του πολέμου, της ειρήνης, και της διακυβέρνησης. Οι περισσότερες από τις περιπλανώμενες ομάδες, που απέχουν από τον σωστό δρόμο, και τα άλλα στελέχη που έλκονται από εξτρεμιστικές ομάδες, όλα αυτά γίνονται διότι μπερδεύουν τις διατάξεις του πολέμου και της ειρήνης, και κατηγορούν τις κοινωνίες ότι δεν εκπληρούν τα απαραίτητα της θρησκείας, και στη συνέχεια χαρακτηρίζουν ως αδαείς ως προοίμιο για θέσουν τα μέλη της κοινωνίας εκτός θρησκείας, και στη συνέχεια να προχωρήσουν σε βομβιστικές επιθέσεις. Εργάζονται σ' αυτή την κατεύθυνση, διαδίδοντας την εσφαλμένη κατανόηση του συστήματος διακυβέρνησης, και το περιορίζεται στο ζήτημα της διαδοχής και προσπαθήσουν να το επιβάλουν, ως μοναδικό σύστημα. Με αυτή την προοπτική, προσπαθούν οι εξτρεμιστικές ομάδες, να επιβάλουν το σύστημα αυτό στις κοινωνίες και τα έθνη, και επιμένουν στην εφαρμογή αυτού του

συστήματος στην σύγχρονης πραγματικότητα, σε άκαμπτα καλούπια, που δεν τα επιβάλλει δεν το Ισλάμ, αλλά είναι δημιουργία των εξτρεμιστικών απόψεων αυτών των ομάδων.

- Υ- Ο πόλεμος στο Ισλάμ είναι αμυντικός, και γίνεται για την αντιμετώπιση της αδικίας και της εχθρικής επίθεσης, το Κοράνι αναφέρει, «Να πολεμήσετε για χάρη του Αλλάχ εκείνους που σας πολεμούν, και να μην επιτέθεστε διότι ο Αλλάχ δεν αγαπά τους επιθετικούς».
- Υ- Ένα από τα βασικά ηθικά χαρακτηριστικά, που επιβάλλει το Ισλάμ στην φιλοσοφία του πολέμου, είναι ότι δεν επιτρέπει τον φόνων αμάχων ανθρώπων, ούτε την κατεδάφιση κτιρίων, διότι το Ισλάμ είναι θρησκεία οικοδόμησης και όχι καταστροφής.
- ξ- Ότι αν αναγκαστούμε να πολεμήσουμε, τότε δεν μπορούμε να παραδώσουμε την θρησκεία μας ή να υποχωρήσουμε στην υπεράσπιση της πατρίδας μας, αλλά θυσιάζουμε τους εαυτούς μας, και το σύνθημά μας σ' αυτό: «Μα τον Αλλάχ θα κερδίσουμε μια από τις δυο εύνοιες, είτε την νίκη είτε τον μαρτυρικό θάνατο.
- ο- Αν η ανθρωπότητα ξόδευε για την ειρήνη και την οικοδόμηση, την ανάπτυξη και την θεραπεία των ασθενών, την φροντίδα των αδυνάμων, τους άπορους και τους περιθωριοποιημένους στον κόσμο, όσο ξοδεύει για τους πολέμους και τον εξοπλισμό και εγκαταλείπουν οι άνθρωποι τον εγωισμό τους, τότε δεν θα είχε καθόλου προβλήματα. Επίσης θα ζούσαν οι άνθρωποι σε πλήρη ειρήνη και ασφάλεια. Παρά το γεγονός όμως ότι αυτό δεν γίνεται, δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε την

προσπάθεια, διότι πρέπει ο κάθε φιλειρηνικός άνθρωπος να συμβάλει στην οικοδόμηση και να καταπολεμήσει την καταστροφή.

- 7- Η φιλοσοφία της ειρήνης είναι ριζωμένη στην ισλαμική σκέψη, καθώς αναφέρει το Κοράνι, «Ω εισείς που πιστεύετε! Να ακολουθήσετε τον δρόμο της ειρήνης, και όχι του Σατανά, διότι είναι θανάσιμος εχθρός σας».
- 8- Η αληθινή ειρήνη απαιτεί να έχει ο άνθρωπος πρώτα ειρήνη με τον εαυτό του και μετά με τους άλλους, ακόμα και με τα αντικείμενα και με τα ζώα.
- 9- Η φιλοσοφία της διακυβέρνησης στο Ισλάμ, εξαρτάται από το κατά πόσο εκπληρεί το συμφέρον των ανθρών και την αποκατάσταση της ειρήνης και της σταθερότητας. Να αναζητήσει επίσης την οικοδόμηση, και να αντισταθεί στην αδικία.
- 10- Δεν υπάρχει διακυβερνητικό άκαμπτο σύστημα στο Ισλάμ, αλλά υπάρχουν κάποιες αρχές που χαρακτηρίζουν αν η διακυβέρνηση είναι σωστή ή όχι.
 - 10-1- Δεν υπάρχει σύγκρουση ανάμεσα στην θρησκεία και του κράτους, διότι το δίκαιο κράτος υπερασπίζεται την λογική και σωστή πίστη. Γι' αυτό πρέπει να διακρίνουμε ανάμεσα στην πίστη και τον εξετρεμισμό, διότι η σωστή πίστη φυλάει τον άνθρωπο από τις παρεκκλίνουσες σκέψεις και τον οδηγεί στην ανοχή.
 - 10-2- Η φιλοσοφία του Ισλάμ στηρίζεται στην δικαιοσύνη.
 - 10-3- Η υποστήριξη του έθνους είναι απαραίτητο στοιχείο που το επιβάλλει η πίστη, και όποιος προσπαθεί να καταστρέψει την οικοδόμησή της, θεωρείται

εγγληματίας ενάντια της πατρίδας και της θρησκείας του.

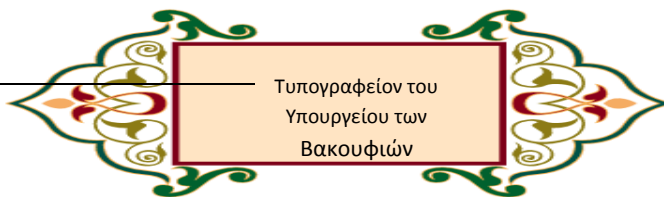
- 13- Η εξουσία είναι στόχος και όχι μέσον για τις εξτρεμιστικές ομάδες, γι' αυτό είναι έτοιμες να κάνουν τα πάντα με σκοπό να πετύχουν τον στόχο τους.
- 14- Πρέπει να αναθεωρήσουμε μερικά θέματα της πνευματικής μας κληρονομιάς, για να ταυτίζονται με τις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής που ζούμε.
- 15- Χρειαζόμαστε μια γνήσια εταιρική συνεργασία που δεν αποκλείει κανέναν, και ενώνει τους διανοούμενους και τους επιστήμονες συνεργαστούν για να ανανεώσουν, να αναπτύξουν και να αναθεωρήσουν τον πνευματικό, πολιτιστικό, θρησκευτικό και επιστημονικό μας λόγο μέσα σε ένα πλαίσιο συνεργασίας που δεν δέχεται αντιφάσεις.
- 16- Πρέπει να διακρίνουμε ανάμεσα στην ισλαμική μέθοδο που δεν αντιτίθεται με τους σκοπούς της Σαρί'α, που καλούν για δικαιοσύνη, και την εκμετάλλευση των αρχών αυτών για προσωπικούς λόγους. Υπάρχουν προσπάθειες που γίνονται από τις εξτρεμιστικές ομάδες που προσπαθούν να αυτοπαρουσιάζονται ως προστάτες της θρησκείας. Ως εκ τούτου, αν κυβερνήσει κάποιος άλλος, επιβάλλοντας την δικαιοσύνη και την ισότητα, δεν θα το δέχονται διότι δεν είναι ισλαμικό το σύστημα, και δεν υιοθετεί ο κυβερνών την δική τους ιδεολογία. Αυτό έγινε από τον πρόεδρο της παράνομης ομάδας, που παραβίασε όλες τις διαστατικές αποφάσεις, καθώς φαίνεται στην αντισυνταγματικό εγκύκλιο, που θεωρεί ότι όλες οι αποφάσεις του προέδρου οριστικές και τελεσίδικες,

παραικιάμποντας όλους τους κύλους της δικαιοσύνης. Καθιστώντας τον εαυτόν του με ατον τρόπο αυτό, σαν τον Φαράώ, ο οποίος είπε στους πολίτες του, όπως αναφέρει το Κοράνι, «Εγώ σας διδάσκω αυτό που εγώ πιστεύω και βλέπω, και σας οδηγώ μόνο στον σωστό δρόμο».¹

Εγώ κατέβαλε όλες τις δυνάμεις μου στο έργο αυτό, και αν εκπληρεί το στόχο, τότε αυτό θα γίνει χάρη στην καθοδήγηση του Αλλάχ, και αν όχι τότε θα έχω προσπαθήσει, και κανείς δεν είναι αλάνθατος εκός από τους Προφήτες του Θεού. Μου αρκεί το γεγονός ότι προσπάθησαν να επιεντρώσω το ενδιαφέρον σε κάποιο ζήτημα πολύ σημαντικό, με στόχο να θεραπευτούν πολλές ανισσοροπίες, και να αντιρρουστούν τα επιχειρήματα της ρητορικής των ακραίων και εξτρεμιστικών οργανώσεων.

Την ικανοποίηση του Αλλάχ επιδιώκουμε, και είναι ο Καλύτερός μας Προστάτης.

¹ Γάφιρ, 29.

— γ —

ISBN: 2017/14728

